Úřední věstník L 79

Evropské unie

Svazek 58

České vydání **Právní předpisy** 25. března 2015

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Rady (EU) 2015/496 ze dne 17. března 2015, kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83, pokud jde o uložení historických archivů orgánů v Evropském univerzitním institutu ve Florencii** 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Komise (EU) 2015/497 ze dne 20. března 2015, kterým se stanoví zákaz rybolovu rejnokovitých ve vodách Unie oblastí IIa a IV plavidly plujícími pod vlajkou Německa** 6

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/498 ze dne 24. března 2015, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postup schválení použití parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny ze strany orgánu dohledu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES** [1] 8

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/499 ze dne 24. března 2015, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postupy, které mají být použity pro udělování schválení ze strany orgánů dohledu k použití položek doplňkového kapitálu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES** [1] 12

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/500 ze dne 24. března 2015, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postupy, které mají být použity pro schvalování žádosti o uplatnění vyrovnávací úpravy ze strany orgánů dohledu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES** [1] 18

[1] Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/501 ze dne 24. března 2015 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu** 23

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/502 ze dne 24. března 2015 o povolení přípravku *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 jako doplňkové látky pro dojnice (držitel povolení Micro Bio-System Ltd)** [1] 57

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/503 ze dne 24. března 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 60

[1] Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/496

ze dne 17. března 2015,

kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83, pokud jde o uložení historických archivů orgánů v Evropském univerzitním institutu ve Florencii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 352 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s nařízením Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti ([1]) jsou historické archivy Unie uchovávány a podle možností zpřístupňovány veřejnosti po uplynutí 30 let.

(2) Povinnost zřídit historické archivy a zpřístupnit je podle možností veřejnosti se vztahuje na všechny instituce uvedené v nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 (dále jen „instituce“) za podmínek tam stanovených.

(3) Nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 stanoví, že každá instituce může mít své historické archivy na libovolném místě, které považuje za nejvhodnější.

(4) V roce 1984 se Evropský parlament, Rada a Komise rozhodly, že své historické archivy uloží v Evropském univerzitním institutu (EUI) ve Florencii, kde jsou zpřístupněny veřejnosti. Za tímto účelem byla dne 17. prosince 1984 podepsána smlouva mezi Evropskými společenstvími, zastoupenými Komisí, a EUI (dále jen „smlouva o uložení“).

(5) Evropský hospodářský a sociální výbor a Evropský účetní dvůr následně přistoupily k podmínkám smlouvy o uložení. Evropská investiční banka ukládá své historické archivy v EUI podle zvláštní dohody s EUI, která byla podepsána dne 1. července 2005, a na základě pravidel o historických archivech, která přijal řídící výbor banky dne 7. října 2005 ([2]).

(6) Italská vláda poskytla EUI bezplatně vhodné prostory k trvalé dispozici, aby zajistila uchování uložených archivů a jejich ochranu v souladu s uznávanými mezinárodními normami a umožnila nahlížení do nich.

([1]) Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 289, 22.11.2005, s. 12.

(7) Účelem ukládání historických archivů institucí v EUI je poskytnout přístup do těchto archivů na jediném místě, podpořit jejich prohlížení a podnítit výzkum dějin evropské integrace a evropských institucí. EUI je proslulé středisko akademického výzkumu a vzdělávání se zaměřením na Evropu a evropskou integraci. Má téměř 30 let praxe ve správě historických archivů Unie, poskytuje nejmodernější archivní a výzkumné prostory vybudované výslovně pro zachování a prohlížení těchto archivů a těší se mezinárodní reputaci jakožto centrum těchto archivů.

(8) Pokračující uložení historických archivů institucí v EUI by mělo být zakotveno v právních předpisech Unie, aby byla zohledněna úloha EUI jakožto partnera institucí při správě jejich historických archivů.

(9) Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechny instituce a nemělo by se dotýkat jejich odpovědnosti za otevření svých historických archivů veřejnosti ani vlastnictví těchto historických archivů každou institucí.

(10) Zvláštní povaha činností Soudního dvora Evropské unie a Evropské centrální banky však odůvodňuje jejich vynětí z povinnosti stanovené tímto nařízením uložit své historické archivy v EUI. Soudní dvůr Evropské unie a Evropská centrální banka mohou ukládat své historické archivy v EUI dobrovolně.

(11) Instituce a EUI by pokud možno měly zpřístupnit historické archivy veřejnosti v digitalizované a digitální podobě, aby tak usnadnily jejich prohlížení prostřednictvím internetu.

(12) Osobní údaje obsažené v historických archivech Unie uložených v EUI by měly být zpracovávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([1]).

(13) V souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 byl ohledně legislativního návrhu vedoucího k tomuto nařízení Komisí konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který k němu vydal své stanovisko dne 10. října 2012 ([2]).

(14) Podrobná ustanovení o správě historických archivů v EUI, včetně jejich uložení, poskytování přístupu k nim a jejich prohlížení veřejností, jakož i vzájemné úlohy a povinnosti institucí a EUI by měly být stanoveny v rámcové dohodě o partnerství.

(15) Náklady na správu historických archivů Unie prováděnou EUI by měly být hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie a tyto náklady by měly nést všechny ukládající instituce.

(16) Nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 se mění takto:

1) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každá instituce, kromě Soudního dvora Evropské unie a Evropské centrální banky, uloží v Evropském univerzitním institutu (EUI) ve Florencii dokumenty, které jsou součástí jejích historických archivů a které otevřela veřejnosti v souladu s tímto nařízením. Uložení proběhne v souladu s přílohou.

Bez ohledu na první pododstavec mohou ukládající instituce z právních nebo správních důvodů vyloučit uložení určitých originálních dokumentů v EUI. V takovém případě uloží mikrofilm nebo digitální kopii těchto dokumentů.“;

([1]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 28, 30.1.2013, s. 9.

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Soudní dvůr Evropské unie a Evropská centrální banka mohou ukládat své historické archivy v EUI dobrovolně.

4. Ukládající instituce si zachovají vlastnictví svých archivů, jakož i výlučnou odpovědnost za skladbu dokumentů a složek, které jsou uloženy v EUI nebo EUI jinak zpřístupněny.

5. Uložení historických archivů institucí v EUI nemá vliv na ochranu archivů ve smyslu článku 2 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie.

6. EUI zajistí zachování a ochranu uložených archivů. Uložení a ochrana musí vyhovovat uznávaným mezinárodním normám o fyzické ochraně archivů a přinejmenším musí dodržovat technická a bezpečnostní pravidla, jež odpovídají pravidlům používaným pro zachování a správu veřejných archivů v Itálii. Za tímto účelem jsou uložené dokumenty uchovávány ve zvlášť vybudovaných archivních prostorech.

7. EUI je výhradně odpovědný za pracovníky povolané ke správě historických archivů Unie uložených v EUI. EUI zajistí, aby pracovníci pověření správou historických archivů měli příslušnou odbornou kvalifikaci, která je k výkonu práce v této oblasti nezbytná.

8. Každá ukládající instituce má právo dostávat informace týkající se správy jejích archivů v EUI a provádět inspekce archivů, které tam uložila.

9. EUI zpřístupní veřejnosti historické archivy, které dostane v souladu s odstavci 1 a 3. Instituce mohou rovněž zpřístupňovat veřejnosti kopie týchž historických archivů.

10. Náklady na správu historických archivů Unie se financují z příspěvků všech ukládajících institucí do příslušné rozpočtové linie v mezích ročních prostředků vyčleněných rozpočtovým orgánem v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (*). Tyto finanční příspěvky nepokrývají náklady na poskytování a uzpůsobení budov a úložných prostor určených pro archivy a jejich pracovníky.

Výše příspěvků uvedených v prvním pododstavci je úměrná velikosti příslušných plánů pracovních míst ukládajících institucí. Každý příspěvek je přepočten, kdykoli začne v EUI ukládat své historické archivy další instituce, nebo alespoň každých pět let.

11. EUI jedná jako zpracovatel ve smyslu článku 2 nařízení (ES) č. 45/2001 podle pokynů ukládajících institucí. Veškeré osobní údaje, které jsou obsaženy v historických archivech institucí, zpracovává EUI v souladu se zárukami stanovenými v uvedeném nařízení.

12. Evropský inspektor ochrany údajů má i nadále pravomoci dohledu nad institucemi, pokud se jedná o zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v historických archivech uložených v EUI.

(*) Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.“

2) Článek 9 se mění takto:

a) se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každá instituce přijme vnitřní pravidla pro používání tohoto nařízení. Tato pravidla zahrnují pravidla pro uchování historických archivů a jejich otevírání veřejnosti a o ochraně osobních údajů obsažených v historických archivech. Kdykoli je to možné, zpřístupní instituce své archivy veřejnosti elektronickými prostředky včetně digitalizovaných archivů a archivů vytvořených přímo v digitální podobě a usnadní jejich prohlížení prostřednictvím internetu. Uchovávají rovněž dokumenty, které jsou k dispozici ve formách přizpůsobených zvláštním požadavkům (například slepecké písmo, texty psané velkými písmeny nebo zvukové záznamy).“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Komise uzavře jménem ukládajících institucí rámcovou dohodu o partnerství s EUI. Rámcová dohoda o partnerství zahrnuje podrobná ustanovení o vzájemných úlohách a povinnostech institucí a EUI při správě historických archivů Unie, včetně jejich uložení, uchování, poskytování přístupu k nim a jejich prohlížení veřejností."

3) K nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 se doplňuje příloha ve znění uvedeném v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. března 2015.

Za Radu
předseda
E. RINKĒVIČS

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

UKLÁDÁNÍ HISTORICKÝCH ARCHIVŮ INSTITUCÍ V EVROPSKÉM UNIVERZITNÍM INSTITUTU VE FLORENCII

1. V případě nedigitálních archivů se originály dokumentů uloží v EUI pro trvalé uchovávání spolu s mikrofilmem nebo digitální kopií těchto dokumentů.

   V případě digitálních archivů má EUI trvalý přístup k dokumentům tak, aby mohl plnit svou povinnost zpřístupňovat historické archivy veřejnosti na jediném místě a podporovat jejich prohlížení. Ukládající instituce nadále odpovídají za trvalé zachování svých digitálních archivů.

2. Ukládání se koná jednou ročně v co největším rozsahu podle běžných archivačních postupů institucí.

3. EUI nemění archivační třídění ukládající instituce a neodstraňuje ani nemění dokumenty či složky.

4. EUI vrátí ukládajícím institucím na jejich žádost originály jakýchkoli uložených dokumentů či složek. Ukládající instituce vrátí originály EUI, jakmile je nebudou potřebovat.

5. EUI neprodleně informuje ukládající instituce o všech okolnostech, které by mohly ohrozit nedotknutelnost jimi uložených archivů.“

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/497

ze dne 20. března 2015,

kterým se stanoví zákaz rybolovu rejnokovitých ve vodách Unie oblastí IIa a IV plavidly plujícími pod vlajkou Německa

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky ([1]), a zejména na čl. 36 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EU) 2015/104 ([2]) stanoví kvóty na rok 2015.

(2) Podle informací, jež Komise obdržela, úlovky populace uvedené v příloze tohoto nařízení, které byly odloveny plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými, vyčerpaly kvótu přidělenou na rok 2015.

(3) Rybolov uvedené populace je proto nutné zakázat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vyčerpání kvóty

Rybolovná kvóta přidělená na rok 2015 členskému státu uvedenému v příloze tohoto nařízení pro populaci uvedenou ve zmíněné příloze se považuje za vyčerpanou od data stanoveného v uvedené příloze.

Článek 2

Zákazy

Rybolov populace uvedené v příloze tohoto nařízení plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými se zakazuje od data stanoveného v uvedené příloze. Po tomto datu se zejména zakazuje úlovky z uvedené populace odlovené těmito plavidly uchovávat na palubě, přemísťovat, překládat nebo vykládat.

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.
([2]) Nařízení Rady (EU) 2015/104 ze dne 19. ledna 2015, kterým se pro rok 2015 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací, kterým se mění nařízení (EU) č. 43/2014 a zrušuje nařízení (EU) č. 779/2014 (Úř. věst. L 22, 28.1.2015, s. 1).

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. března 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Lowri EVANS
generální ředitelka pro námořní záležitosti a rybolov

PŘÍLOHA

č.	03/TQ104
Členský stát	Německo
Populace	SRX/2AC4-C
Druh	Rejnokovití (*Rajiformes*)
Oblast	Vody Unie oblastí IIa a IV
Datum ukončení	6.3.2015

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/498

ze dne 24. března 2015,

kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postup schválení použití parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny ze strany orgánu dohledu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ([1]), a zejména na čl. 111 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Žádosti pojišťoven a zajišťoven o použití parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny by měly být vypracovány na obezřetném a realistickém základě a měly by zahrnovat všechny relevantní skutečnosti, které jsou nezbytné pro posouzení ze strany orgánů dohledu. Měly by zahrnovat posouzení toho, jak budou splněna kritéria pro úplnost, přesnost a vhodnost použitých údajů.

(2) Informace, které má pojišťovna nebo zajišťovna ve své žádosti uvést, by měly být přesně stanoveny, aby se zajistil jednotný základ pro rozhodování ze strany orgánů dohledu.

(3) Žádost o použití parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny je strategickým rozhodnutím pro účely řízení rizik a kapitálového plánování. Vzhledem ke konečné odpovědnosti správního, řídícího nebo kontrolního orgánu za dodržování předpisů podle článku 40 směrnice 2009/138/ES by mělo být jeho zapojení do rozhodovacího procesu ohledně žádosti pečlivě zváženo.

(4) Aby orgány dohledu byly schopny přijmout odpovídající postupy, měla by pro ně být stanovena pravidla. Pro posuzování a schvalování žádostí ze strany orgánů dohledu by měla být stanovena podrobná pravidla. Měla by být upravena přiměřeně ke složitosti žádostí, aby se mohl řídit proces schvalování. Pokud je proces schvalování přiměřený složitosti, může trvat méně než šest měsíců.

(5) Rozhodnutí požádat o použití parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny by nemělo být diktováno pouze snížením kapitálového požadavku. Použití parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny by však nemělo pojišťovně nebo zajišťovně bránit, aby se vrátila ke standardním parametrům, pokud parametry specifické pro tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu již neodpovídají jejímu rizikovému profilu, přičemž v takovém případě by pojišťovna nebo zajišťovna měla orgán dohledu informovat o důvodech, proč tyto parametry již nejsou vhodné.

(6) Postupy pro schvalování předpokládají průběžnou komunikaci mezi orgány dohledu a pojišťovnami a zajišťovnami. Tato komunikace zahrnuje komunikaci před podáním formální žádosti orgánům dohledu a po schválení žádosti komunikaci prostřednictvím procesu kontroly orgánem dohledu. Tato průběžná komunikace je nezbytná pro zajištění toho, aby posouzení orgánu dohledu byla založena na relevantních a aktuálních informacích.

(7) Jako součást schvalovacího procesu by orgány dohledu mimo jiné měly posoudit údaje použité pro výpočet parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny a měly by ověřit, zda použité údaje splňují kritéria kvality údajů stanovená v článku 219 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ([2]). Za účelem splnění požadavku na úplnost údajů podle článku 219 uvedeného nařízení by pojišťovna nebo zajišťovna měla využívat hodnot parametrů specifických pro tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu získaných pomocí schválené metody s nejnovějšími příslušnými údaji.

(8) Pojišťovny a zajišťovny mohou parametry specifickými pro pojišťovny nebo zajišťovny nahradit pouze podskupinu standardních parametrů v rámci modulů upisovacích rizik. To znamená, že některé vstupy použité pro výpočet uvedených parametrů budou podobné nebo totožné se vstupy použitými pro výpočet technických rezerv.

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

(9) Z důvodu vzájemné závislosti mezi různými žádostmi o schválení podle směrnice 2009/138/ES by pojišťovna nebo zajišťovna při podávání žádosti o schválení parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu měla informovat orgán dohledu o jiných žádostech týkajících se položek uvedených v čl. 308a odst. 1 směrnice 2009/138/ES, které se právě vyřizují nebo jsou plánovány v období příštích šesti měsíců. Tento požadavek je nezbytný pro zajištění toho, aby posouzení orgánu dohledu byla založena na transparentních a objektivních informacích.

(10) Toto nařízení vychází z návrhů prováděcích technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění.

(11) Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([1]).

(12) V zájmu posílení právní jistoty ohledně režimu dohledu během období postupného zavádění stanoveného v článku 308a směrnice 2009/138/ES, které bude zahájeno dne 1. dubna 2015, je důležité zajistit, aby toto nařízení vstoupilo v platnost co nejdříve, prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Žádost o schválení použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu

1. Pojišťovna nebo zajišťovna musí orgánu dohledu podat písemnou žádost o schválení použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu, které mají nahradit podskupinu parametrů standardního vzorce.

2. Žádost musí být podána v jednom z úředních jazyků členského státu, ve kterém má pojišťovna nebo zajišťovna sídlo, nebo v jazyce dohodnutém s orgánem dohledu.

3. Žádost pojišťovny nebo zajišťovny musí obsahovat:

a) písemné doklady o interním rozhodovacím procesu pojišťovny nebo zajišťovny týkajícím se žádosti;

b) konkrétní počáteční datum, od kterého se použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu požaduje;

c) podskupinu standardních parametrů, která má být podle žádosti nahrazena parametry specifickými pro pojišťovnu nebo zajišťovnu;

d) pro každý segment použitou standardizovanou metodu a hodnotu parametru specifického pro pojišťovnu nebo zajišťovnu získanou použitím této metody;

e) výpočet parametru specifického pro pojišťovnu nebo zajišťovnu, o jehož použití pojišťovna nebo zajišťovna žádá, a informace, že výpočet je přiměřený;

f) důkaz, že údaje použité pro výpočet parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu jsou úplné, přesné a vhodné a splňují požadavky článku 219 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35;

g) odůvodnění, že každá standardizovaná metoda pro výpočet parametru specifického pro pojišťovnu nebo zajišťovnu pro jeden segment poskytuje nejpřesnější výsledek pro splnění požadavků stanovených v článku 101 směrnice 2009/138/ES.

4. Kromě materiálu specifikovaného v odstavci 3 musí žádost rovněž obsahovat seznam dalších žádostí podaných pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo v současné době plánovaných na období příštích šesti měsíců o schválení kterýchkoli položek uvedených v čl. 308a odst. 1 směrnice 2009/138/ES spolu s příslušnými daty žádostí.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

Článek 2

Přesnost výsledků

Při prokazování přesnosti výsledků pojišťovny a zajišťovny posoudí, zda je standardizovaná metoda pro údaje podniku vhodná, zda jsou splněny jejich předpoklady a zda jsou údaje pro rizikový profil podniku relevantní.

Článek 3

Posouzení výběru parametrů a metody pro výpočet parametrů ze strany orgánu dohledu

1. Orgán dohledu posoudí výběr pojišťovny nebo zajišťovny týkající se:

a) parametrů, které mají být nahrazeny, přičemž zvažuje, zda použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu lépe odráží profil upisovacího rizika pojišťovny nebo zajišťovny;

b) segmentů, pro které byly parametry vypočteny, přičemž zvažuje, zda použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu lépe odráží profil upisovacího rizika pojišťovny nebo zajišťovny.

2. Orgány dohledu posoudí odůvodnění pojišťovny nebo zajišťovny týkající se výběru standardizované metody pro výpočet parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu. Orgány dohledu při provádění tohoto posouzení zváží, zda jsou splněny předpoklady týkající se standardizovaných metod a zda údaje jsou relevantní vzhledem k rizikovému profilu dané pojišťovny nebo zajišťovny.

Článek 4

Posouzení žádosti

1. Orgán dohledu potvrdí obdržení žádosti pojišťovny nebo zajišťovny.

2. Orgán dohledu do 30 dnů od data obdržení žádosti potvrdí, zda je úplná. Orgán dohledu považuje žádost o schválení použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu za úplnou, jestliže obsahuje všechny informace a písemné doklady uvedené v čl. 1 odst. 3 a 4. Pokud orgán dohledu rozhodne, že žádost není úplná, neprodleně uvědomí pojišťovnu nebo zajišťovnu o tom, že schvalovací lhůta ještě nezačala běžet, a upřesní, proč žádost není považována za úplnou.

3. Pokud orgán dohledu potvrdil žádost jako úplnou, není tím vyloučeno, aby orgán dohledu požadoval doplňující informace nezbytné pro provedení posouzení. V požadavku musí být specifikovány požadované doplňující informace a uvedeny důvody, proč byl vznesen.

4. Posouzení žádosti může zahrnovat požadavky orgánů dohledu na úpravy týkající se způsobu, jakým pojišťovna nebo zajišťovna navrhuje parametr specifický pro pojišťovnu nebo zajišťovnu používat. Pokud orgán dohledu rozhodne, že by mohlo být možné schválit žádost o použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu s výhradou provedení úprav, neprodleně písemně oznámí pojišťovně nebo zajišťovně požadované úpravy.

5. Období mezi datem, kdy si orgán dohledu takové informace nebo úpravy vyžádá, a datem, kdy orgán dohledu tyto informace obdrží, se nezapočítává do šestiměsíční lhůty uvedené v odstavci 7.

6. Pojišťovna nebo zajišťovna musí orgán dohledu informovat o všech změnách v podrobnostech své žádosti. V případě, že pojišťovna nebo zajišťovna informuje orgán dohledu o změně ve své žádosti, bude tato žádost považována za novou žádost, ledaže:

a) by tato změna byla provedena z důvodu žádosti orgánu dohledu o doplňující informace nebo úpravy nebo

b) by orgán dohledu došel k závěru, že daná změna významně neovlivní jeho posouzení žádosti.

7. Orgán dohledu zajistí, aby o žádosti rozhodl do šesti měsíců od obdržení úplné žádosti.

Článek 5

Rozhodnutí o žádosti

1. Pokud se orgán dohledu rozhodne zamítnout žádost, musí uvést důvody, na nichž se rozhodnutí zakládá. Orgán dohledu schválí žádost, pouze pokud souhlasí s odůvodněním pro nahrazení podskupiny parametrů standardního vzorce.

2. Pokud orgán dohledu přijal rozhodnutí o žádosti, neprodleně to ve stejném jazyce, ve kterém byla podána žádost, písemně sdělí pojišťovně nebo zajišťovně.

3. Orgán dohledu se může rozhodnout, že žádost schválí pouze pro některé, nikoli však všechny segmenty nebo parametry uvedené v žádosti.

Článek 6

Zrušení schválení vydaného orgánem dohledu

Orgán dohledu může zrušit své schválení udělené pojišťovně nebo zajišťovně využívat metody týkající se parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny, jestliže:

a) pojišťovna nebo zajišťovna, které bylo uděleno schválení k použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu, přestala splňovat podmínky stanovené v článku 101 směrnice 2009/138/ES a článků 218, 219 a 220 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35;

b) se v řádně odůvodněných případech pojišťovna nebo zajišťovna chce vrátit ke standardním parametrům a zaslala žádost orgánu dohledu s uvedením důvodů ohledně nevhodnosti parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu a předložila písemné důkazy pro toto tvrzení.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/499

ze dne 24. března 2015,

kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postupy, které mají být použity pro udělování schválení ze strany orgánů dohledu k použití položek doplňkového kapitálu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ([1]), a zejména na čl. 92 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pojišťovny a zajišťovny by měly připravovat žádosti o schválení položek doplňkového kapitálu na obezřetném a realistickém základě.

(2) Žádost o položku doplňkového kapitálu je strategickým rozhodnutím pro účely řízení rizik a kapitálového plánování. Vzhledem ke konečné odpovědnosti správního, řídícího nebo kontrolního orgánu za dodržování předpisů podle článku 40 směrnice 2009/138/ES by mělo být jeho zapojení do rozhodovacího procesu ohledně žádosti pečlivě zváženo.

(3) Pojišťovna nebo zajišťovna by měla uvést všechny relevantní skutečnosti, které jsou nezbytné pro posouzení ze strany orgánu dohledu, včetně vlastního posouzení, jak by daná položka splňovala kritéria pro položku doplňkového kapitálu a v případě výzvy ke splacení pro klasifikaci jako položky primárního kapitálu, aby orgán dohledu mohl přijmout včasná rozhodnutí na základě příslušných důkazů.

(4) Informace, které má pojišťovna nebo zajišťovna ve své žádosti uvést, by měly být přesně stanoveny, aby se zajistil jednotný základ pro rozhodování ze strany orgánu dohledu.

(5) Z důvodu vzájemné závislosti mezi různými žádostmi o schválení podle směrnice 2009/138/ES by pojišťovna nebo zajišťovna při podávání žádosti o schválení položky doplňkového kapitálu měla informovat orgán dohledu o jiných žádostech týkajících se položek uvedených v čl. 308a odst. 1 směrnice 2009/138/ES, které se právě vyřizují nebo jsou plánovány v období příštích šesti měsíců. Tento požadavek je nezbytný pro zajištění toho, aby posouzení orgánu dohledu byla založena na transparentních a objektivních informacích.

(6) Schopnost orgánů dohledu a pojišťoven a zajišťoven posoudit postavení skupin protistran, jako by to byla jediná protistrana, se považuje za obzvláště důležité v případech, kdy vzájemná pojišťovna a zajišťovna nebo pojišťovna a zajišťovna na bázi vzájemnosti má velký počet homogenních členů, kteří nemají formu společností, u kterých může uplatnit výzvu k zaplacení dodatečných příspěvků.

(7) Postup pro schvalování doplňkového kapitálu předpokládá neustálou komunikaci mezi orgány dohledu a pojišťovnami a zajišťovnami. Tato komunikace zahrnuje komunikaci před podáním formální žádosti orgánu dohledu a po schválení žádosti komunikaci prostřednictvím procesu kontroly orgánem dohledu. Tato neustálá komunikace je nezbytná pro zajištění toho, aby posouzení orgánu dohledu byla založena na relevantních a aktuálních informacích.

(8) Pokud orgán dohledu obdrží od pojišťovny nebo zajišťovny oznámení, že došlo ke snížení schopnosti schválené položky doplňkového kapitálu absorbovat ztrátu, měl by revidovat směrem dolů schválenou částku nebo odejmout schválení metody tak, aby zajistil, že odpovídá uvedené snížené schopnosti absorbovat ztrátu.

(9) Ustanovení článku 226 směrnice 2009/138/ES umožňuje, aby skupina pojišťoven nebo zajišťoven požádala o schválení položky doplňkového kapitálu týkající se zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti nebo zprostředkující smíšené finanční holdingové společnosti. V takových případech by měla pro zprostředkující pojišťovací holdingovou společnost nebo zprostředkující smíšenou finanční holdingovou společnost platit stejná pravidla, jako kdyby byla pojišťovnou nebo zajišťovnou. To by mělo platit rovněž i v případě, že skupinu vede pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost v souladu s článkem 235 směrnice 2009/138/ES.

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

(10) Toto nařízení vychází z návrhů prováděcích technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění.

(11) Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([1]).

(12) V zájmu posílení právní jistoty ohledně režimu dohledu během období postupného zavádění stanoveného v článku 308a směrnice 2009/138/ES, které bude zahájeno dne 1. dubna 2015, je důležité zajistit, aby toto nařízení vstoupilo v platnost co nejdříve, prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Obecné rysy žádosti

1. Pojišťovna nebo zajišťovna předloží orgánu dohledu písemnou žádost o schválení každé položky doplňkového kapitálu.

2. Žádost musí být podána v jednom z úředních jazyků členského státu, ve kterém má pojišťovna nebo zajišťovna sídlo, nebo v jazyce dohodnutém s orgánem dohledu.

3. Žádost musí obsahovat průvodní dopis a podpůrné důkazy.

Článek 2

Průvodní dopis

Pojišťovna nebo zajišťovna musí předložit průvodní dopis. Průvodní dopis musí potvrdit všechny tyto body:

a) veškeré právní nebo smluvní podmínky, kterými se řídí položka doplňkového kapitálu nebo jakékoli související ujednání, jsou jednoznačně a jasně definovány;

b) částka připsaná položce doplňkového kapitálu v žádosti je v souladu s ustanovením čl. 90 odst. 2 směrnice 2009/138/ES;

c) ekonomická podstata položky doplňkového kapitálu, včetně toho, jak tato položka poskytne primární kapitál v případě podání výzvy ke splacení, byla v žádosti plně zohledněna;

d) s přihlédnutím k pravděpodobnému budoucímu vývoji, jakož i okolnostem k datu podání žádosti má pojišťovna nebo zajišťovna za to, že položka doplňkového kapitálu splňuje kritéria pro klasifikaci kapitálu;

e) nebyly opominuty žádné skutečnosti, které, pokud by byly orgánu dohledu známy, by mohly ovlivnit jeho rozhodnutí ohledně toho, zda bude položka doplňkového kapitálu schválena, částky, pro kterou se schválení položky udělí, nebo období, po které bude platit schválení metody výpočtu.

Průvodní dopis musí rovněž obsahovat seznam dalších žádostí podaných pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo v současné době plánovaných na období příštích šesti měsíců o schválení kterýchkoli položek uvedených v čl. 308a odst. 1 směrnice 2009/138/ES spolu s příslušnými daty žádostí.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

Článek 3

Podpůrné důkazy týkající se částky nebo metody

Předmětem žádosti podané pojišťovnou nebo zajišťovnou je schválení určité peněžní částky položky doplňkového kapitálu nebo metody stanovení částky položky doplňkového kapitálu.

Pokud pojišťovna nebo zajišťovna požaduje schválení určité peněžní částky, musí žádost obsahovat vysvětlení výpočtu této částky, jež vychází z obezřetných a reálných předpokladů v souladu s čl. 90 odst. 2 směrnice 2009/138/ES.

Pokud pojišťovna nebo zajišťovna žádá o schválení metody výpočtu, musí poskytnout tyto informace:

a) vysvětlení metody a jakým způsobem metoda odráží schopnost položky doplňkového kapitálu absorbovat ztrátu;

b) popis všech předpokladů, o které se metoda opírá, a jak jsou tyto předpoklady obezřetné a reálné;

c) očekávanou počáteční částku položky, která byla vypočtena v souladu s metodou, a odůvodnění této částky;

d) vysvětlení postupů ověřování, které pojišťovna nebo zajišťovna bude uplatňovat k zajištění toho, aby výsledky dosahované pomocí této metody průběžně zohledňovaly schopnost této položky absorbovat ztrátu.

Článek 4

Podpůrné důkazy týkající se kritérií pro schválení

Podpůrné důkazy musí obsahovat dostatečné informace, aby mohl orgán dohledu posoudit, zda žádost splňuje kritéria stanovená v článku 90 směrnice 2009/138/ES a článcích 62 až 65 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ([1]). Musí obsahovat alespoň informace popsané ve druhém až sedmém pododstavci tohoto článku.

Pojišťovna nebo zajišťovna musí poskytnout informace týkající se povahy položky doplňkového kapitálu a schopnosti absorbovat ztráty položky primárního kapitálu, ve kterou se položka doplňkového kapitálu promění v případě výzvy ke splacení, včetně:

a) právních či smluvních podmínek položky spolu s podmínkami všech souvisejících ujednání a dále včetně důkazů, že protistrana smlouvu a všechna související ujednání uzavřela nebo uzavře;

b) důkazu, že smlouva a veškerá související ujednání jsou právně závazné a vymahatelné ve všech příslušných jurisdikcích, a to na základě právního stanoviska;

c) období, během něhož je smlouva účinná, a pokud se liší, období, během něhož může pojišťovna nebo zajišťovna vyzvat ke splacení položky;

d) potvrzení, že položka doplňkového kapitálu, jakmile byla podána výzva k jejímu splacení a byla splacena, by vykazovala všechny rysy položky primárního kapitálu zařazené do kategorie tier 1 v souladu s článkem 71 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 nebo všechny rysy položky primárního kapitálu zařazené do kategorie tier 2 v souladu s článkem 73 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35;

e) potvrzení, že smluvní podmínky položky neobsahují žádné ustanovení, které by mohlo vytvořit překážku pro to, aby pojišťovna nebo zajišťovna podala výzvu ke splacení položky s cílem absorbovat ztráty, nebo představovat omezení její schopnosti být splatná na požádání;

f) potvrzení, že položka doplňkového kapitálu nebo její přínosy by byly dostupné pouze pojišťovně nebo zajišťovně a nebyly by přenositelné nebo převoditelné na žádnou další stranu nebo by nemohly být zatíženy jakýmkoli jiným způsobem;

([1]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

g) veškerých faktorů, které omezují podmínky, za nichž by pojišťovna nebo zajišťovna mohla uvažovat o podání výzvy na splacení položky, včetně, ale ne výlučně, podmínek obtíží specifických pro pojišťovnu a zajišťovnu či širších krizových podmínek na trhu;

h) zda pojišťovna nebo zajišťovna má nebo v budoucnosti může mít jakýkoli závazek nebo očekávání nebo dohodu, že zaplatí finanční prostředky nebo poskytne jakékoli jiné výhody protistraně nebo třetí straně v souvislosti s danou položkou jiné než v případě splacení položky primárního kapitálu, které by odpovídalo rysům uvedeným v ustanovení čl. 71 odst. 1 písm. h) a čl. 73 odst. 1 písm. d) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35;

i) kopie střednědobého plánu řízení kapitálu, včetně vysvětlení, jak se daná položka podílí na stávající kapitálové struktuře pojišťovny nebo zajišťovny a jak by tato položka mohla pojišťovně nebo zajišťovně umožnit splnit její stávající nebo budoucí kapitálové požadavky.

S výjimkou případů, kdy se použije čl. 63 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 a postavení skupiny protistran může být posouzeno tak, jako by to byla jediná protistrana, musí pojišťovna nebo zajišťovna poskytnout informace týkající se postavení každé protistrany, včetně těchto:

a) názvu a popisu každé protistrany, včetně povahy veškerých vztahů mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a danou protistranou;

b) posouzení rizika selhání protistran s cílem podpořit posouzení ze strany orgánu dohledu podle čl. 63 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35;

c) posouzení likvidity protistran s cílem podpořit posouzení ze strany orgánu dohledu podle čl. 63 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35;

d) posouzení ochoty protistran zaplatit s cílem podpořit posouzení ze strany orgánu dohledu podle čl. 63 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35;

e) popisu všech možných okolností, za kterých by pojišťovna nebo zajišťovna mohla uvažovat o podání výzvy na splacení položky, včetně současných očekávání, pokud jde o to, kdy by mohla být podána výzva na splacení položky před tím, než dojde k nedodržení solventnostního kapitálového požadavku nebo minimálního kapitálového požadavku, nebo v okamžiku nedodržení;

f) informace o všech ostatních faktorech důležitých pro postavení protistran s cílem podpořit posouzení ze strany orgánu dohledu podle čl. 63 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35.

V případě protistran, které jsou považovány za skupinu protistran v souladu s čl. 63 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, musí být informace uvedené v písmenech a) až f) třetího pododstavce poskytnuty za skupinu protistran.

V případech, kdy protistrana je členem stejné skupiny nebo podskupiny jako pojišťovna nebo zajišťovna podle článku 213 směrnice 2009/138/ES a má závazky v rámci položek doplňkového kapitálu vůči různým subjektům ve skupině, musí informace uvedené v písmenech b) až f) třetího pododstavce obsahovat důkazy o schopnosti protistrany vyhovět vícenásobným výzvám na splacení položek doplňkového kapitálu v jednom okamžiku s přihlédnutím k okolnostem a subjektům ve skupině.

Pojišťovna nebo zajišťovna musí poskytnout informace týkající se vymahatelnosti zdrojů, včetně:

a) podrobných údajů o opatřeních, která by mohla podpořit vymahatelnost položky, včetně dostupnosti kolaterálu;

b) podrobných údajů o tom, zda vnitrostátní právní předpisy v jakékoli příslušné jurisdikci brání podání výzvy ke splacení nebo splacení, včetně případů zahájení řízení k řešení krize, správního nebo úpadkového řízení týkajících se pojišťovny nebo zajišťovny;

c) podrobných údajů o opatřeních nebo okolnostech, které by mohly bránit podání výzvy ke splacení nebo splacení za zhoršujících se finančních podmínek, včetně nedodržení solventnostního kapitálového požadavku nebo minimálního kapitálového požadavku.

Pojišťovna nebo zajišťovna musí poskytnout informace týkající se předchozích výzev ke splacení, včetně:

a) informací o svých zkušenostech z předchozích výzev ke splacení nebo výběru jiných finančních prostředků splatných ze strany stejných nebo podobných protistran ve stejné nebo podobné situaci;

b) všech příslušných dostupných tržních údajů týkajících se předchozích výzev ke splacení nebo výběru jiných finančních prostředků splatných ze strany stejných nebo podobných protistran ve stejné nebo podobné situaci;

c) posouzení relevance a spolehlivosti informací popsaných v písmenech a) a b), pokud jde o očekávaný výsledek budoucích výzev ke splacení ze strany pojišťovny nebo zajišťovny.

Pojišťovna nebo zajišťovna předloží popis postupů, které má zavedeny za účelem zjištění jakýchkoli budoucích změn specifikovaných v čl. 62 odst. 1 písm. d) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, které mohou mít za následek snížení schopnosti položky doplňkového kapitálu absorbovat ztrátu. Popis postupů musí obsahovat tyto informace:

a) jakým způsobem pojišťovna nebo zajišťovna hodlá zjišťovat změny:

   i) struktury nebo smluvních podmínek ujednání, včetně zrušení nebo uplynutí platnosti položky doplňkového kapitálu, jejího použití nebo podání výzvy k částečnému nebo úplnému splacení doplňkové položky kapitálu,

   ii) postavení příslušných protistran, včetně selhání protistrany,

   iii) vymahatelnosti položky doplňkového kapitálu, včetně podání výzev ke splacení jiných doplňkových položek kapitálu poskytovaných stejnými protistranami;

b) jakým způsobem pojišťovna nebo zajišťovna hodlá informovat orgán dohledu o zjištěných změnách, včetně toho, jaké mechanismy zavedla s cílem zjistit, kdy by změna měla být postoupena správnímu, řídícímu nebo kontrolnímu orgánu podniku a orgánu dohledu.

Pojišťovna nebo zajišťovna musí poskytnout písemné doklady o svém interním rozhodovacím procesu týkajícím se žádosti.

Článek 5

Posouzení žádosti

Orgán dohledu potvrdí obdržení žádosti pojišťovny nebo zajišťovny.

Orgán dohledu považuje žádost za úplnou, pokud pokrývá veškeré záležitosti uvedené v článcích 2, 3 a 4.

Orgán dohledu včas potvrdí, zda žádost je, nebo není považována za úplnou, a to nejpozději do 30 dnů od data jejího obdržení.

Orgán dohledu zajistí, aby lhůta, v níž rozhodne o žádosti, byla přiměřená a nepřesáhla tři měsíce ode dne přijetí úplné žádosti, pokud nenastanou výjimečné okolnosti, o kterých je pojišťovna nebo zajišťovna včas písemně informována.

Nastanou-li výjimečné okolnosti, orgán dohledu nesmí při rozhodování o žádosti překročit dobu šesti měsíců od obdržení úplné žádosti.

Pokud orgán dohledu považuje žádost za úplnou, není tím vyloučeno, aby požadoval doplňující informace nezbytné pro provedení posouzení. V požadavku musí být specifikovány požadované doplňující informace a uvedeny důvody, proč byl vznesen. Období mezi datem, kdy si orgán dohledu takové informace vyžádá, a datem, kdy orgán dohledu tyto informace nebo úpravy obdrží, se nezapočítává do lhůt uvedených v čtvrtém a pátém pododstavci.

Pojišťovna nebo zajišťovna musí orgán dohledu informovat o všech změnách v podrobnostech své žádosti.

V případě, že pojišťovna nebo zajišťovna informuje orgán dohledu o změně ve své žádosti, bude tato žádost považována za novou žádost, ledaže:

a) by tato změna byla provedena z důvodu žádosti orgánu dohledu o doplňující informace nebo

b) by orgán dohledu došel k závěru, že daná změna významně neovlivní jeho posouzení žádosti.

Pojišťovna nebo zajišťovna může žádost stáhnout písemným oznámením kdykoli před rozhodnutím orgánu dohledu. Jestliže pojišťovna nebo zajišťovna následně žádost znovu podá nebo podá aktualizovanou žádost, orgán dohledu k ní přistupuje jako k nové žádosti.

Článek 6

Rozhodnutí o žádosti

Pokud orgán dohledu přijal rozhodnutí o žádosti, neprodleně to písemně sdělí pojišťovně nebo zajišťovně.

Pokud orgán dohledu schválí nižší částku, než o kterou pojišťovna nebo zajišťovna žádala, nebo žádost o schválení zamítne, musí uvést důvody, na nichž se rozhodnutí zakládá.

V případě, že schválení orgánem dohledu bylo uděleno za podmínky, že bude uzavřena smlouva, pojišťovna nebo zajišťovna neprodleně smlouvu uzavře za podmínek, z nichž schválení vycházelo, a předá kopii podepsané smlouvy orgánu dohledu.

Pojišťovna nebo zajišťovna nebude považovat položku doplňkového kapitálu nebo metodu za přípustné, dokud nebude uzavřena smlouva.

Článek 7

Revize schválené částky nebo odnětí schválení metody

1. Pokud položka doplňkového kapitálu již nesplňuje podmínky, za nichž bylo schválení částky nebo metody výpočtu uděleno, orgán dohledu rozhodne o přijetí některého z těchto opatření:

a) snížení částky položky doplňkového kapitálu na nižší částku, nebo na nulu;

b) odnětí schválení metody výpočtu.

2. V případě, že orgán dohledu učinil rozhodnutí v souladu s odstavcem 1, oznámí to neprodleně s uvedením důvodů pojišťovně nebo zajišťovně.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/500

ze dne 24. března 2015,

kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postupy, které mají být použity pro schvalování žádosti o uplatnění vyrovnávací úpravy ze strany orgánů dohledu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ([1]), a zejména na čl. 86 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 77b směrnice 2009/138/ES mohou pojišťovny a zajišťovny uplatnit vyrovnávací úpravu u příslušné časové struktury bezrizikových úrokových měr za podmínky předchozího schválení orgány dohledu, pokud jsou splněny určité podmínky. Pro postupy schvalování žádosti uplatnění vyrovnávací úpravy musí být stanovena pravidla.

(2) Aby mohla být žádost považována za úplnou, měla by zahrnovat všechny příslušné informace potřebné pro posouzení a rozhodnutí ze strany orgánů dohledu. Aby se mohla stát harmonizovaným základem pro posouzení a rozhodnutí ze strany orgánů dohledu, měla by žádost obsahovat důkazy prokazující, že všechny podmínky stanovené v článku 77b směrnice 2009/138/ES byly splněny.

(3) Žádost o vyrovnávací úpravu je strategickým rozhodnutím pro účely řízení rizik a kapitálového plánování. Vzhledem ke konečné odpovědnosti správního, řídícího nebo kontrolního orgánu za dodržování předpisů podle článku 40 směrnice 2009/138/ES by mělo být jeho zapojení do rozhodovacího procesu ohledně žádosti pečlivě zváženo.

(4) Kromě článku 77b obsahuje směrnice 2009/138/ES další požadavky stanovené v článcích 44, 45 a 77c, jež se vztahují na všechny pojišťovny nebo zajišťovny, které používají vyrovnávací úpravu. Žádost by proto měla obsahovat důkazy, že všechny tyto požadavky budou v případě udělení schválení splněny.

(5) Postupy, které mají být dodrženy pro schvalování vyrovnávací úpravy, předpokládají průběžnou komunikaci mezi orgány dohledu a pojišťovnami a zajišťovnami. Tato komunikace zahrnuje komunikaci před podáním formální žádosti orgánům dohledu a po schválení žádosti komunikaci prostřednictvím procesu kontroly orgánem dohledu. Tato neustálá komunikace je nezbytná pro zajištění toho, aby úsudky orgánu dohledu byly založeny na relevantních a aktuálních informacích a důkazech.

(6) Pro zajištění hladkého a účinného procesu by orgány dohledu měly mít možnost před přijetím konečného rozhodnutí o přijetí nebo zamítnutí žádosti požadovat, aby pojišťovny a zajišťovny upravily žádost, aby se vyřešily problémy v případě, že předložené důkazy nepostačují k prokázání toho, že jsou splněny příslušné podmínky stanovené v článku 77b směrnice 2009/138/ES.

(7) Kromě posouzení důkazů zahrnutých v žádosti by orgány dohledu měly také zvážit další faktory, jež jsou relevantní při rozhodování, zda byly splněny požadavky směrnice 2009/138/ES.

(8) Jelikož portfolia s vyrovnávací úpravou mohou být spravována na základě předpokladu trvání podniku, podniky, které obdržely souhlas k použití vyrovnávací úpravy k ocenění odpovídajících závazků, by měly mít také možnost použít uvedenou úpravu k ocenění budoucích pojistných závazků v rozsahu, v němž tyto závazky a jim odpovídající aktiva mají stejné vlastnosti jako závazky a aktiva zahrnutá v původním portfoliu s vyrovnávací úpravou, a tudíž představují stejná rizika pro dotčený podnik.

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

(9) Z důvodu vzájemné závislosti mezi různými žádostmi o schválení podle směrnice 2009/138/ES by pojišťovna nebo zajišťovna při podávání žádosti o schválení vyrovnávací úpravy měla informovat orgán dohledu o jiných žádostech týkajících se položek uvedených v čl. 308a odst. 1 směrnice 2009/138/ES, které se právě vyřizují nebo jsou plánovány v období příštích šesti měsíců. Tento požadavek je nezbytný pro zajištění toho, aby posouzení orgánu dohledu byla založena na transparentních a objektivních informacích.

(10) Toto nařízení vychází z návrhů prováděcích technických norem, které Evropské komisi předložil Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění.

(11) Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([1]).

(12) V zájmu posílení právní jistoty ohledně režimu dohledu během období postupného zavádění stanoveného v článku 308a směrnice 2009/138/ES, které bude zahájeno dne 1. dubna 2015, je důležité zajistit, aby toto nařízení vstoupilo v platnost co nejdříve, prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Žádost o použití vyrovnávací úpravy

1. Pojišťovny a zajišťovny, které žádají o použití vyrovnávací úpravy, předají orgánům dohledu písemnou žádost o předchozí schválení.

2. Žádost musí být předána v jednom z úředních jazyků členského státu, ve kterém má pojišťovna nebo zajišťovna sídlo, nebo v jazyce předem schváleném orgánem dohledu a musí obsahovat alespoň informace vyžadované články 3 až 6 tohoto nařízení.

3. Pojišťovny a zajišťovny musí zajistit, aby žádost obsahovala veškeré další důležité informace, o kterých se domnívají, že mohou být potřebné pro posouzení a rozhodnutí ze strany orgánů dohledu. Žádost musí obsahovat písemné doklady o interním rozhodovacím procesu pojišťovny nebo zajišťovny týkajícím se žádosti.

4. Je-li žádost podána pro více než jedno portfolio pojistných nebo zajistných závazků, musí tato žádost předložit důkazy vyžadované podle článků 3 až 6 tohoto nařízení zvlášť pro každé portfolio, jehož se žádost týká.

Článek 2

Obsah žádosti týkající se vyčleněného portfolia aktiv

Pokud jde o vyčleněné portfolio aktiv podle čl. 77b odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138/ES, musí žádost obsahovat alespoň tyto údaje:

a) důkaz, že vyčleněné portfolio aktiv splňuje všechny příslušné podmínky specifikované v čl. 77b odst. 1 směrnice 2009/138/ES;

b) podrobnosti o aktivech ve vyčleněném portfoliu, které musí obsahovat informace o jednotlivých aktivech řádek po řádku společně s postupem, který byl použit pro seskupení těchto aktiv podle třídy aktiv, úvěrové kvality a durace pro účely určení základního rozpětí uvedeného v čl. 77c odst. 1 písm. b) směrnice 2009/138/ES;

c) popis postupu použitého k udržování vyčleněného portfolia aktiv v souladu s čl. 77b odst. 1 písm. a) směrnice 2009/138/ES, včetně postupu pro udržování replikace očekávaných peněžních toků v případě, že došlo k významné změně těchto toků.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

Článek 3

Obsah žádosti týkající se portfolia pojistných nebo zajistných závazků

Pokud jde o portfolio pojistných nebo zajistných závazků, na které se má uplatnit vyrovnávací úprava, musí žádost obsahovat alespoň tyto údaje:

a) důkazy o tom, že pojistné nebo zajistné závazky splňují všechna kritéria uvedená v čl. 77b odst. 1 písm. d), e), g) a j) směrnice 2009/138/ES;

b) pokud je přítomno riziko úmrtnosti, kvantitativní důkaz, že nejlepší odhad týkající se portfolia pojistných nebo zajistných závazků se při náhlé změně rizika úmrtnosti specifikované v článku 52 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ([1]) nezvýší o více než 5 %.

Článek 4

Obsah písemné žádosti týkající se párování peněžních toků a správy portfolia

Pokud jde o párování peněžních toků a správu použitelného portfolia závazků a vyčleněného portfolia aktiv, musí žádost obsahovat alespoň tyto údaje:

a) kvantitativní důkaz, že jsou splněna kritéria čl. 77b odst. 1 písm. c) směrnice 2009/138/ES, včetně kvantitativního a kvalitativního posouzení, zda některý nesoulad nevyvolává rizika, která jsou závažná v porovnání s riziky běžně přítomnými v pojišťovací činnosti, na kterou se má uplatnit vyrovnávací úprava;

b) důkaz, že v souladu s čl. 77b odst. 1 písm. b) směrnice 2009/138/ES budou zavedeny odpovídající postupy, pomocí nichž se bude řádně identifikovat, organizovat a spravovat portfolio závazků a vyčleněné portfolio aktiv odděleně od ostatních činností podniku, a které zajistí, že vyčleněná aktiva nebudou použita k pokrytí ztrát vyplývajících z jiných činností podniku;

c) důkaz o tom, jak bude upraven kapitál v souladu s článkem 81 směrnice 2009/138/ES, aby zohlednil omezenou převoditelnost;

d) důkaz o tom, jak bude upraven solventnostní kapitálový požadavek, aby přiměřeně zohlednil snížený rozsah diverzifikace rizika. V příslušných případech musí být zahrnut důkaz o souladu s články 216, 217 a 234 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35. Pokud pojišťovny a zajišťovny zamýšlejí provádět výpočet solventnostního kapitálového požadavku pomocí interního modelu, ale nebylo jim uděleno nezbytné schválení orgány dohledu, důkaz požadovaný v tomto odstavci musí být předložen na základě výsledku standardního vzorce, jakož i neschváleného interního modelu.

Článek 5

Další obsah písemné žádosti

Kromě informací specifikovaných v článcích 3 a 4 tohoto nařízení musí žádost obsahovat také tyto údaje:

a) potvrzení, že budou splněny podmínky čl. 77b odst. 3 směrnice 2009/138/ES v případě, že bude uděleno schválení orgány dohledu pro uplatnění vyrovnávací úpravy;

b) plán likvidity požadovaný podle čl. 44 odst. 2 směrnice 2009/138/ES;

c) posouzení požadovaná podle čl. 44 odst. 2a písm. b) směrnice 2009/138/ES;

d) posouzení požadovaná podle čl. 45 odst. 2a směrnice 2009/138/ES;

e) podrobné vysvětlení a ukázka postupu výpočtu použitého ke stanovení vyrovnávací úpravy v souladu s požadavky článku 77c směrnice 2009/138/ES;

f) seznam dalších žádostí podaných pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo v současné době plánovaných na období příštích šesti měsíců o schválení kterýchkoli položek postupného zavádění uvedených v čl. 308a odst. 1 směrnice 2009/138/ES.

([1]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

Článek 6

Posouzení žádosti

1. Orgán dohledu potvrdí obdržení žádosti pojišťovny nebo zajišťovny.

2. Orgán dohledu považuje žádost za úplnou, pokud obsahuje veškeré důkazy požadované v článcích 2 až 5 tohoto nařízení.

3. Orgán dohledu potvrdí, zda je žádost úplná, do 30 dnů od data jejího obdržení.

4. Pokud orgán dohledu rozhodne, že žádost není úplná, neprodleně uvědomí pojišťovnu nebo zajišťovnu o tom, že schvalovací lhůta ještě nezačala běžet, a upřesní, proč žádost není považována za úplnou.

5. Orgán dohledu zajistí, aby o žádosti rozhodl do šesti měsíců od obdržení úplné žádosti.

6. Pokud orgán dohledu potvrdil žádost za úplnou, není tím vyloučeno, aby požadoval doplňující informace nezbytné pro provedení posouzení. V požadavku musí být specifikovány požadované doplňující informace a uvedeny důvody, proč byl vznesen.

7. Posouzení žádosti musí probíhat za neustálé komunikace s pojišťovnou nebo zajišťovnou a může zahrnovat požadavky orgánů dohledu na úpravy ohledně způsobu, jakým pojišťovna nebo zajišťovna navrhuje uplatnit vyrovnávací úpravu. Pokud orgán dohledu rozhodne, že by mohlo být možné schválit žádost o vyrovnávací úpravu s výhradou provedení úprav, neprodleně písemně oznámí pojišťovně nebo zajišťovně požadované úpravy.

8. Období mezi datem, kdy si orgán dohledu vyžádá doplňující informace nebo úpravy v souladu s odstavcem 6 nebo 7, a datem, kdy orgán dohledu tyto informace nebo úpravy obdrží, se nezapočítává do šestiměsíční lhůty uvedené v odstavci 5.

9. Pojišťovny a zajišťovny zajistí, aby orgánu dohledu byly po celou dobu posuzování žádosti zpřístupněny veškeré písemné doklady, včetně dokladů v elektronické podobě ve všech případech, kdy je to možné.

10. Pojišťovna nebo zajišťovna musí orgán dohledu informovat o všech změnách v podrobnostech své žádosti. V případě, že pojišťovna nebo zajišťovna informuje orgán dohledu o změně ve své žádosti, bude tato žádost považována za novou žádost, ledaže:

a) by tato změna byla provedena z důvodu žádosti orgánu dohledu o doplňující informace nebo změny nebo

b) by orgán dohledu došel k závěru, že daná změna významně neovlivní jeho posouzení žádosti.

11. Pojišťovna nebo zajišťovna může žádost stáhnout písemným oznámením kdykoli před rozhodnutím orgánu dohledu. Jestliže pojišťovna nebo zajišťovna následně žádost znovu podá nebo podá aktualizovanou žádost, orgán dohledu ji považuje za novou žádost.

Článek 7

Rozhodnutí o žádosti

1. Orgán dohledu může při přijímání rozhodnutí o schválení žádosti vzít v úvahu i jiné důkazy než ty, které jsou uvedeny v článcích 2 až 5 tohoto nařízení, pokud jsou tyto důkazy relevantní pro posouzení souladu s podmínkami stanovenými v čl. 77b odst. 1 a článku 77c směrnice 2009/138/ES.

2. Rozhodnutí orgánu dohledu o schválení žádosti se oznámí písemně ve stejném jazyce, v jakém byla podána žádost.

3. V případě, že byla doručena jediná žádost týkající se více než jednoho portfolia pojistných nebo zajistných závazků, může orgán dohledu rozhodnout, že žádost schválí pro jen některá, a nikoli pro všechna portfolia obsažená v žádosti. V takovém případě musí být v písemném sdělení o rozhodnutí uvedeno, na která portfolia pojistných a zajistných závazků lze vyrovnávací úpravu použít.

4. Pokud se orgán dozoru rozhodne zamítnout žádost pro některá nebo všechna portfolia zahrnutá v žádosti, musí jasně uvést důvody tohoto rozhodnutí.

5. Pokud je pojišťovnám a zajišťovnám uděleno schválení uplatňovat vyrovnávací úpravu na portfolio pojistných a zajistných závazků, má se za to, že rozsah uvedeného rozhodnutí o schválení pokrývá budoucí pojistné a zajistné závazky a aktiva, které jsou přidány k uvedenému portfoliu s vyrovnávací úpravou, za předpokladu, že podniky mohou prokázat toto:

a) budoucí závazky a aktiva mají stejné vlastnosti jako závazky a aktiva zahrnuté v portfoliu s vyrovnávací úpravou, pro které bylo schválení uděleno;

b) portfolio s vyrovnávací úpravou i nadále splňuje příslušné podmínky směrnice 2009/138/ES.

Článek 8

Zrušení schválení vydaného orgánem dohledu

Pokud se orgán dohledu domnívá, že pojišťovna nebo zajišťovna, které bylo uděleno schválení uplatňovat vyrovnávací úpravu, přestala splňovat podmínky stanovené v čl. 77b odst. 1 nebo článku 77c směrnice 2009/138/ES, uvedený orgán dohledu pojišťovnu nebo zajišťovnu neprodleně informuje a vysvětlí povahu nesouladu.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/501

ze dne 24. března 2015

o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

po konzultaci s členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

1.1. Zahájení řízení

(1) Dne 26. června 2014 Evropská komise (dále jen „Komise") zahájila antidumpingové šetření týkající se dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR") a Tchaj-wanu (dále jen „dotčené země") do Unie na základě článku 5 základního nařízení. V *Úředním věstníku Evropské unie* uveřejnila příslušné oznámení ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Komise zahájila toto šetření na základě podnětu podaného dne 13. května 2014 sdružením Eurofer (dále jen „žadatel") jménem výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli v Unii, kteří podali podnět. Žadatel představuje přibližně 50 % celkové výroby plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli v Unii. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu uvedeného výrobku a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečné k zahájení šetření.

(3) Dne 14. srpna 2014 Komise zahájila antisubvenční šetření týkající se dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli z ČLR do Unie a zahájila samostatné šetření. Oznámení o zahájení antisubvenčního řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([3]).

1.2. Celní evidence

(4) Na základě podnětu žadatele podporovaného požadovanými důkazy přijala Komise dne 15. prosince 2014 prováděcí nařízení (EU) č. 1331/2014 ([4]), kterým se zavádí celní evidence dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z ČLR a Tchaj-wanu, a to počínaje dnem 17. prosince 2014.

1.3. Zúčastněné strany

(5) V oznámení o zahájení řízení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby ji za účelem účasti v šetření kontaktovaly. Kromě toho Komise o zahájení šetření výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a čínské a tchajwanské orgány, známé dovozce, dodavatele a uživatele, obchodníky, jakož i sdružení, o nichž je známo, že se jich šetření týká, a vyzvala je k účasti. Komise o zahájení šetření rovněž informovala výrobce ve Spojených státech amerických (dále jen „USA") a Jihoafrické republice a vyzvala je k účasti. V oznámení o zahájení Komise zúčastněné strany informovala, že uvažuje o USA jako o třetí zemi s tržním hospodářstvím („srovnatelná země") ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

(6) Zúčastněné strany měly příležitost vyjádřit se k zahájení šetření a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) Úř. věst. C 196, 26.6.2014, s. 9.
([3]) Úř. věst. C 267, 14.8.2014, s. 17.
([4]) Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 90.

a) *Výběr vzorku*

(7) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že možná bude nutné vybrat vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 17 základního nařízení.

Výběr vzorku výrobců v Unii

(8) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že vybrala prozatímní vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě objemu výroby. Tento vzorek sestával ze čtyř výrobců v Unii. Výrobci v Unii vybraní do vzorku představovali přibližně 50 % objemu výroby. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k prozatímnímu vzorku vyjádřily. K prozatímnímu vzorku nebyly vzneseny žádné připomínky a prozatímní vzorek byl potvrzen. Vzorek je reprezentativní pro výrobní odvětví Unie.

Výběr vzorku dovozců

(9) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace stanovené v oznámení o zahájení řízení.

(10) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo třicet jedna dovozců, kteří nejsou ve spojení. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala jako vzorek čtyři z nich na základě největšího objemu dovozu do Unie. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byly se všemi známými dotčenými dovozci vedeny ohledně výběru vzorku konzultace.

(11) Komise obdržela připomínky týkající se vlastnické struktury jednoho z vybraných dovozců. Zúčastněné strany tvrdily, že jeden dovozce by do vzorku neměl být zahrnut, protože je ve spojení s jedním výrobcem v Unii. Tento dovozce však nebyl ve spojení s žádnými výrobci v Unii během období šetření, nýbrž až následně. Kromě toho pojem „dovozce, který není ve spojení", znamená, že daný dovozce není ve spojení s vyvážejícími výrobci. Dovozce, který není ve spojení, totiž může být ve spojení s výrobcem v Unii.

Výběr vzorku vyvážejících výrobců na Tchaj-wanu

(12) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce na Tchaj-wanu, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala zástupce Tchaj-wanu při EU, aby našli a/nebo kontaktovali případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(13) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo celkem devět údajných vyvážejících výrobců. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek čtyř vývozců (z nichž tři jsou ve spojení) na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. Podle čl. 17 odst. 2 základního nařízení byli všichni známí dotčení vyvážející výrobci a orgány v dotčené zemi konzultováni ohledně výběru vzorku. Nebyly vzneseny žádné připomínky.

(14) Šetření ukázalo, že dvě společnosti zařazené do vzorku a dvě spolupracující společnosti nezařazené do vzorku nesplňují definici vyvážejícího výrobce, jelikož působí pouze jako střediska služeb a dotčený výrobek používají jako výrobní vstup. Bylo zjištěno, že tyto společnosti nemají zařízení pro válcování za tepla ani za studena a jejich přidaná hodnota je s ohledem na náklady jejich vstupů nevýznamná. Ve skutečnosti kupují a prodávají různé druhy dotčeného výrobku (viz 26. až 28. bod odůvodnění níže).

(15) Jedna z těchto společností je však ve spojení s vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku. Proto byla v šetření považována za součást uvedené skupiny společností. Po vyloučení společnosti, jež neodpovídala definici vyvážejícího výrobce, ze vzorku představuje zbytek vzorku nejméně zhruba 48 % celkového objemu vývozu z Tchaj-wanu do Unie a přibližně 80 % domácího prodeje na Tchaj-wanu. Vzorek byl tudíž stále reprezentativní.

(16) Komise vyloučila z výpočtu všech individuálních dumpingových rozpětí a úrovně pro odstranění újmy ostatní tři společnosti. V důsledku toho nebyla pro tyto tři společnosti stanovena žádná celní sazba.

Individuální zjišťování

(17) Jeden vyvážející výrobce z Tchaj-wanu požádal o individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení a toto individuální zjišťování mu bylo přiznáno.

Výběr vzorku vyvážejících výrobců v ČLR

(18) Aby mohla rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala Komise všechny vyvážející výrobce v ČLR, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala orgány ČLR, aby našly a/nebo kontaktovaly případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(19) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo osm vyvážejících výrobců v ČLR. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala vzorek čtyř společností ze dvou skupin na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. Podle čl. 17 odst. 2 základního nařízení byli všichni známí dotčení vyvážející výrobci a orgány v dotčené zemi konzultováni ohledně výběru vzorku. Nebyly vzneseny žádné připomínky.

b) *Formuláře žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství pro vyvážející výrobce v ČLR*

(20) Pro účely čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení zaslala Komise formuláře žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství všem spolupracujícím vyvážejícím výrobcům v ČLR zařazeným do vzorku a spolupracujícím vyvážejícím výrobcům nezařazeným do vzorku, kteří si přáli požádat o individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení, známému sdružení vyvážejících výrobců a orgánům ČLR. Žádný z vyvážejících výrobců o zacházení jako v tržním hospodářství nepožádal.

c) *Dotazník*

(21) Komise zaslala dotazníky čínským a tchajwanským vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, vyvážejícím výrobcům, kteří si přáli požádat o individuální zjišťování, výrobcům ve dvou potenciálních srovnatelných zemích, jakož i výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, dovozcům, kteří nejsou ve spojení, zařazeným do vzorku a rovněž uživatelům, kteří se přihlásili.

(22) Na dotazník odpověděli čtyři čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku, čtyři tchajwanští vyvážející výrobci zařazení do vzorku (včetně dvou, kteří – jak se ukázalo – nebyli vyvážejícími výrobci), jeden tchajwanský vyvážející výrobce, který žádal o individuální zjišťování, dva výrobci v USA (srovnatelné zemi), čtyři výrobci v Unii zařazení do vzorku, čtyři dovozci, kteří nejsou ve spojení, zařazení do vzorku a šest uživatelů.

d) *Inspekce na místě*

(23) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné k předběžnému stanovení existence dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách těchto společností:

Výrobci v Unii

— Acciai Speciali Terni S.P.A., Terni, Itálie

— Acerinox Europa SAU, Palmones-Los Barrios a Madrid, Španělsko

— Aperam Stainless Europe, La Plaine Saint Denis, Francie

Středisko služeb společnosti Acciai Speciali Terni S.P.A., které je ve spojení

— Terninox, Ceriano Laghetto, Itálie

Žadatel

— Eurofer, Brusel, Belgie

Vyvážející výrobci na Tchaj-wanu

— Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei city

— Tang Eng Iron Works Co., Ltd., Kaohsiung city

— YC Inox Co., Ltd., Chang-Hua Hsien city

— Yieh Mau Corporation, Kaohsiung city

— Yieh United Steel Corporation, Kaohsiung city

Vyvážející výrobci v ČLR

— Baosteel Stainless Co., Ltd, Šanghaj

— Ningbo Baoxin Stainless Co., Ltd, Ningbo

— Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd, Taiyuan City

Dovozce v Unii, který je ve spojení s výrobcem

— Baosteel Europe GmbH, Hamburk, Německo

(24) Komise uspořádala slyšení, včetně slyšení u úředníka pro slyšení, s vyvážejícími výrobci, sdruženími a dovozci.

1.4. **Období šetření a posuzované období**

(25) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2010 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Dotčený výrobek**

(26) Dotčeným výrobkem jsou ploché válcované výrobky z korozivzdorné oceli, dále již neupravené, pouze válcované za studena (úběrem za studena) pocházející z Číny a Tchaj-wanu, v současnosti kódů KN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 a 7220 20 89 (dále jen „dotčený výrobek“).

(27) Ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli mají širokou škálu použití, například při výrobě domácích spotřebičů (například vnitřních částí praček a myček nádobí), svařovaných trubek a zdravotnických prostředků, jakož i v odvětví zpracování potravin a v automobilovém průmyslu.

(28) Šetřením bylo prokázáno, že různé druhy dotčeného výrobku mají stejné základní fyzické, chemické a technické vlastnosti a používají se v podstatě ke stejným účelům.

2.2. **Obdobný výrobek**

(29) Bylo zjištěno, že ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli vyráběné a prodávané v Unii výrobním odvětvím Unie a ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli vyráběné a prodávané v dotčených zemích a ve srovnatelné zemi mají v podstatě stejné fyzické, chemické a technické vlastnosti a stejná základní použití jako ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli vyráběné v dotčených zemích a prodávané na vývoz do Unie. Proto jsou považovány za obdobné ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

2.3. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(30) Zúčastněné strany tvrdily, že některé typy výrobku (včetně úzkých a precizních pásků) by měly být vyloučeny z oblasti působnosti šetření, protože výrobci v Unii nemohou plně zásobovat těmito segmenty trhu. Výrobní odvětví Unie však poskytlo důkazy, že jsou těmito segmenty trhu skutečně schopni plně zásobovat.

(31) Pokud jde o precizní pásky, strany dále tvrdily, že Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise rozhodlo o vyloučení tohoto typu výrobku z příslušného výrobkového trhu, a to ve své analýze týkající se spojení podniků Outokumpu/INOXUM ([1]). Nicméně definice trhu ve věci týkající se spojení podniků se zaměřuje na nahraditelnost na straně poptávky a na straně nabídky. V případě antidumpingu je trh definován fyzickými vlastnostmi výrobku, který je předmětem šetření. Proto se v případě antidumpingu mohou typy výrobku lišit v některých parametrech (šířka, tolerance, mechanické vlastnosti). Kromě toho tento typ výrobku byl od samého počátku součástí šetření, jelikož výrobci precizních pásků v Unii byli kontaktováni při ověření postavení.

(32) Komise proto tvrzení odmítla a rozsah definice výrobku, který je předmětem šetření, ponechala beze změny.

3. **DUMPING**

3.1. **ČLR**

3.1.1. *Běžná hodnota*

3.1.1.1. Zacházení jako v tržním hospodářství

(33) Podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení Komise určí běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 1 až 6 uvedeného nařízení pro vyvážející výrobce v ČLR, kteří podali žádost a prokázali, že splňují kritéria uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. c) uvedeného nařízení, a mohlo by jim být proto přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství.

(34) Za účelem určení, zda jsou kritéria v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení splněna, si Komise vyžádala nezbytné informace tím, že požádala vyvážející výrobce o vyplnění formuláře žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství. Žádný z nich o zacházení jako v tržním hospodářství nepožádal.

3.1.1.2. Srovnatelná země

(35) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení byla běžná hodnota pro vyvážející výrobce, jimž nebylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, určena na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím. Pro tento účel bylo nutné vybrat srovnatelnou zemi.

(36) V oznámení o zahájení Komise informovala zúčastněné strany, že jako o vhodné srovnatelné zemi uvažuje o USA, a vyzvala zúčastněné strany, aby se k tomu vyjádřily.

(37) Komise kontaktovala řadu potenciálních srovnatelných zemích (Indii, Jižní Afriku, Jižní Koreu, Tchaj-wan a USA) a na základě obdržených informací požádala 32 známých výrobců obdobného výrobku v Jižní Africe, Jižní Koreji a USA o poskytnutí informací. O výrobcích v Indii neobdržela žádné informace, a Indie tudíž nemohla být považována za potenciální srovnatelnou zemi. Tchaj-wan je předmětem stejného šetření, a informace poskytnuté výrobci, jichž se šetření týkalo, byly tedy za tímto účelem zohledněny.

(38) Pouze dva výrobci v USA odpověděli na dotazník pro výrobce ve srovnatelné zemi. Komise tedy musela vybrat mezi USA a Tchaj-wanem.

(39) V USA existují alespoň čtyři velcí výrobci obdobného výrobku (tři jsou vertikálně integrovaní a jeden nikoli) a celková výroba a spotřeba jsou srovnatelné s ČLR. Na Tchaj-wanu existuje jedna velká vertikálně integrovaná skupina výrobců, která řídí trh bez ohledu na existenci několika malých neintegrovaných výrobců. Výrobní proces v USA je podobný jako na Tchaj-wanu a přinejmenším jako u některých vyvážejících výrobců v ČLR. Suroviny používané v USA a na Tchaj-wanu jsou v zásadě stejné. V USA existují antidumpingová cla namířená proti Japonsku, Jižní Koreji a Tchaj-wanu a na Tchaj-wanu cla namířená proti ČLR a Jižní Koreji. Nicméně dovoz obdobného výrobku do USA a na Tchaj-wan je významný a během období šetření představuje přibližně 17 %, resp. 37 % celkové spotřeby těchto států. Hlavními zeměmi vyvážejícími do USA jsou Mexiko, ČLR, Tchaj-wan, Francie, Finsko, Japonsko a Německo a na Tchaj-wan pak ČLR, Jižní Korea, Japonsko, Finsko a Vietnam.

([1]) COMP/M.6471.

(40) S ohledem na tyto okolnosti jsou USA považovány za vhodnější srovnatelnou zemi ze dvou hlavních důvodů:

i) zatímco trh v USA je velmi konkurenční, trh a ceny plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli na Tchaj-wanu se do značné míry řídí jednou skupinou společností,

ii) domácí trh na Tchaj-wanu je podstatně menší než v ČLR a USA.

(41) Zúčastněné strany nesouhlasily s použitím USA jako srovnatelné země především kvůli údajnému rozdílnému výrobnímu postupu a rozdílnému druhu surovin používaných při výrobě. Tvrdily, že v tomto ohledu bude Tchaj-wan, který je rovněž zahrnut do tohoto šetření, vhodnější srovnatelnou zemí než USA.

(42) Komise v této fázi dospěla k závěru, že USA jsou vhodnou srovnatelnou zemí podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

3.1.1.3. Běžná hodnota (srovnatelná země)

(43) Informace obdržené od spolupracujících výrobců ve srovnatelné zemi byly použity jako základ pro stanovení běžné hodnoty pro vyvážející výrobce, jimž nebylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

(44) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje dvou spolupracujících výrobců ve srovnatelné zemi reprezentativní. Objem domácího prodeje je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu představoval během období šetření alespoň 5 % celkového objemu vývozu dotčeného výrobku každého čínského vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku do Unie. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje dvou spolupracujících výrobců obdobného výrobku na domácím trhu ve srovnatelné zemi reprezentativní.

(45) Komise následně určila u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku typy výrobku prodávané na domácím trhu, které byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.

(46) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(47) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

i) objem prodeje typu výrobku, prodávaného za čistou prodejní cenu rovnou vypočteným výrobním nákladům nebo přesahující tyto náklady, představoval více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a

ii) vážená průměrná prodejní cena tohoto typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(48) V takovém případě je běžná hodnota vážený průměr cen veškerého domácího prodeje tohoto typu výrobku během období šetření. Komise zohlednila veškeré transakce vykázané jako domácí prodej, neboť nebyl důvod pochybovat o tom, že byl určen k domácí spotřebě.

(49) Běžná hodnota je skutečná domácí cena jednotlivých typů výrobku pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

i) objem ziskového prodeje typu výrobku tvoří nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo

ii) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

3.1.2. *Vývozní cena*

(50) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku prodávali výrobek na vývoz do Unie buď přímo nezávislým odběratelům, nebo – v případě jednoho vyvážejícího výrobce – prostřednictvím společnosti ve spojení, která působila jako dovozce.

(51) Jestliže vyvážející výrobci dotyčný výrobek prodávali na vývoz přímo nezávislým odběratelům v Unii, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie.

(52) Pokud vyvážející výrobce prodával dotčený výrobek na vývoz do Unie prostřednictvím společnosti ve spojení, která působila jako dovozce, byly vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanoveny na základě cen, za které byl dovezený výrobek v Unii poprvé znovu prodán nezávislému odběrateli. V tomto případě byly provedeny úpravy cen o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, režijních a správních nákladů, a o dosažený zisk.

3.1.3. *Srovnání*

(53) Komise srovnala běžné hodnoty a vývozní ceny výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu.

(54) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na cenu a srovnatelnost ceny. Byly provedeny úpravy s ohledem na náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady, balení, úvěry, bankovní poplatky a provize.

3.1.4. *Dumpingová rozpětí*

(55) U vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku ve srovnatelné zemi (viz 43. až 49. bod odůvodnění výše) s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(56) Na tomto základě prozatímní vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento z ceny CIF (zahrnující náklady, pojištění a přepravu zboží) na hranice Unie před proclením představují:

Tabulka 1

Dumpingová rozpětí, ČLR

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2

(57) U spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, vypočítala Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Toto rozpětí bylo tudíž stanoveno na základě váženého průměru dumpingových rozpětí stanovených pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku.

(58) Na tomto základě činí prozatímní dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 30,0 %.

(59) U všech ostatních vyvážejících výrobců v dotčené zemi stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce je objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie vyjádřený jako podíl na celkovém objemu vývozu – jak je uveden v dovozních statistikách Eurostatu – z dotčené země do Unie.

(60) Úroveň spolupráce byla považována za vysokou a na tomto základě se Komise rozhodla použít pro určení dumpingového rozpětí pro zbývající podniky hodnotu té ze společností zařazených do vzorku, jejíž dumpingové rozpětí je nejvyšší.

(61) Prozatímní dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou následující:

Tabulka 2

Dumpingová rozpětí, ČLR

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2
Ostatní spolupracující společnosti	30,0
Všechny ostatní společnosti	34,9

3.2. **Tchaj-wan**

3.2.1. *Běžná hodnota*

(62) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u každého vyvážejícího výrobce, který je předmětem šetření, reprezentativní. Za vyvážející výrobce, kteří jsou předmětem šetření, Komise považovala vyvážející výrobce zařazené do vzorku a jednoho vyvážejícího výrobce, jemuž bylo přiznáno individuální zjišťování. Objem domácího prodeje je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představoval alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku vyváženého během období šetření do Unie.

(63) Komise zjistila, že objem domácího prodeje vykázaný vyvážejícími výrobci, kteří jsou předmětem šetření, zahrnoval významné množství obdobného výrobku prodávaného distributorům, kteří jej dále vyváželi. Výpočet na základě dostupných údajů o výrobě od spolupracujících společností a statistik týkajících se dovozu a vývozu obdobného výrobku na Tchaj-wanu potvrdil, že domácí prodej vykázaný spolupracujícími vyvážejícími výrobci zahrnoval přibližně 50 % nepřímého prodeje na vývoz, který nebyl určen k domácí spotřebě.

(64) Komise dále zjistila, že na domácím trhu na Tchaj-wanu existoval systém slev. Jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku vysvětlil, že tento systém byl vymyšlen s cílem poskytnout pobídku místním střediskům služeb (distributorům), která dále vyvážela jejich výrobky z oceli. Protože ceny stanovené na domácím trhu dvěma hlavními výrobci, včetně slev, jsou v širokém měřítku měsíčně sdělovány všem distributorům, bylo i při neexistenci slev poskytovaných jinými výrobci jejich odběratelům stanovování cen za zboží, jež končí na tuzemském trhu, i za dále vyvážené zboží značně ovlivněno tchajwanským systémem stanovování cen.

(65) S ohledem na zjištění vyplývající z inspekcí na místě byli tři vyvážející výrobci požádáni, aby přezkoumali prodej, který vykázali pro domácí trh na Tchaj-wanu, a odstranili veškerý prodej, který nebyl určen k domácí spotřebě. Tito výrobci však pouze potvrdili, že neznali konečné místo určení obdobného výrobku, jejž prodávali svým zákazníkům.

(66) Jak je vysvětleno výše v 63. bodě odůvodnění, a aby se zajistilo, že běžná hodnota se zakládala pouze na cenách stanovených pro domácí spotřebu, zaujala Komise k výpočtu prozatímního dumpingu konzervativní přístup a použila vykázaný prodej koncovým uživatelům na Tchaj-wanu. Komise považovala za koncové uživatele veškeré hospodářské subjekty, jež dále transformovaly obdobný výrobek na jiný výrobek, který již dále nebyl obdobným výrobkem. Z domácího prodeje byl vyloučen prodej distributorům nebo obchodníkům, protože Komise během šetření zjistila, že jeden z hlavních distributorů na Tchaj-wanu, který nakupoval velký objem obdobného výrobku, jejž jeho dodavatelé vykázali v rámci domácího prodeje, většinu takto zakoupeného objemu vyvážel.

(67) Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje každého jednotlivého vyvážejícího výrobce obdobného výrobku, který je předmětem šetření, na domácím trhu reprezentativní.

(68) Komise následně určila u vyvážejících výrobců, kteří jsou předmětem šetření, s reprezentativním domácím prodejem typy výrobku prodávané na domácím trhu, jež byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.

(69) Poté Komise prověřovala, zda jsou typy výrobku prodávané výrobci, kteří jsou předmětem šetření, na jejich domácím trhu ve srovnání s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie reprezentativní v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Objem domácího prodeje určitého typu výrobku je považován za reprezentativní tehdy, když celkový objem prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu představuje během období šetření alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku vyváženého do Unie.

(70) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(71) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

i) objem prodeje typu výrobku, prodávaného za čistou prodejní cenu rovnou vypočteným výrobním nákladům nebo přesahující tyto náklady, představoval více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu a

ii) vážená průměrná prodejní cena tohoto typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(72) V takovém případě je běžná hodnota vážený průměr cen veškerého domácího prodeje tohoto typu výrobku během období šetření.

(73) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

i) objem ziskového prodeje typu výrobku tvoří nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo

ii) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(74) Analýza domácího prodeje ukázala, že u některých typů výrobku byl domácí prodej ziskový a že vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Proto byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr cen veškerého prodeje na domácím trhu uskutečněného v období šetření (v případě, že byly splněny podmínky uvedené výše v 71. bodě odůvodnění), nebo jako vážený průměr pouze ziskového prodeje (v případě, že tyto podmínky splněny nebyly). Jelikož prodej některých typů obdobného výrobku byl nulový nebo nedostatečný, anebo v případech, kdy v běžném obchodním styku nebyl zjištěn žádný prodej, vypočítala Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

(75) Běžná hodnota byla vypočítána přidáním těchto položek k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly vyvážejícím výrobcům, kteří jsou předmětem šetření, během období šetření:

i) vážených průměrných prodejních, režijních a správních nákladů vynaložených během období šetření vyvážejícími výrobci, kteří jsou předmětem šetření, při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku a

ii) váženého průměrného zisku dosaženého během období šetření vyvážejícími výrobci, kteří jsou předmětem šetření, při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

(76) U jednoho z šetřených vyvážejících výrobců byly upraveny výrobní náklady. Jelikož značné množství vstupů používaných k výrobě obdobného výrobku bylo rovněž zajištěno prostřednictvím dodavatele ve spojení, nahradila Komise náklady na nákup těchto vstupů výrobními náklady vstupů šetřeného vyvážejícího výrobce.

(77) U téhož vyvážejícího výrobce Komise rovněž zjistila, že byla dvakrát započtena úprava o hodnotu šrotu, protože množství vstupů přetvořených na konečné výrobky bylo vykázáno jako čisté množství bez šrotu. Komise proto zamítla odpočty hodnoty šrotu z výrobních nákladů konečného výrobku.

(78) U typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají v reprezentativních množstvích, byly doplněny průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk z běžných obchodních transakcí na domácím trhu pro tyto typy. U typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají vůbec, nebo jestliže nebyl zjištěn žádný prodej v běžném obchodním styku, byly doplněny vážené průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk ze všech běžných obchodních transakcí na domácím trhu.

3.2.2. *Vývozní cena*

(79) Šetření vyvážející výrobci prodávali dotčený výrobek na vývoz buď přímo nezávislým odběratelům v Unii, nebo prostřednictvím nezávislých distributorů na Tchaj-wanu. Vývozní cena byla proto stanovena na základě skutečně zaplacených nebo splatných cen v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení.

3.2.3. *Srovnání*

(80) Komise srovnala běžné hodnoty a vývozní ceny šetřených vyvážejících výrobců na základě ceny ze závodu.

(81) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na cenu a srovnatelnost ceny. Byly provedeny úpravy s ohledem na náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady, balení, úvěry, bankovní poplatky a provize.

(82) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku nepoužili směnné kurzy uvedené v antidumpingových dotaznících, které jim byly zaslány před inspekcí na místě. Komise tudíž přepočítala transakce s použitím směnných kurzů uvedených v dotaznících.

3.2.4. *Dumpingová rozpětí*

(83) U vyvážejících výrobců, kteří jsou předmětem šetření, včetně dvou společností ve spojení zařazených do vzorku a jedné společnosti, jíž bylo přiznáno individuální zjišťování, Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(84) Na tomto základě prozatímní vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Tabulka 3

Dumpingová rozpětí, Tchaj-wan

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí (%)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd. (individuální zjišťování)	12,0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd. a Yieh United Steel Corporation	10,9

(85) Pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku, Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí vypočetla v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Toto rozpětí bylo tudíž stanoveno na základě rozpětí stanovených pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku.

(86) Na tomto základě činí prozatímní dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 10,9 %.

(87) U všech ostatních společností v dotčené zemi stanovila Komise v souladu s článkem 18 základního nařízení dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce. Úroveň spolupráce je objem vývozu spolupracujících společností do Unie vyjádřený jako podíl na celkovém objemu vývozu – jak je uveden v dovozních statistikách Eurostatu – z dotčené země do Unie.

(88) Úroveň spolupráce byla v tomto případě považována za vysokou a na tomto základě se Komise rozhodla použít pro určení dumpingového rozpětí pro zbývající podniky úroveň té ze společností, jejíž dumpingové rozpětí je nejvyšší.

(89) Prozatímní dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou následující:

Tabulka 4

Dumpingová rozpětí, Tchaj-wan

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí (%)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	12,0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd. a Yieh United Steel Corporation	10,9
Ostatní spolupracující společnosti	10,9
Všechny ostatní společnosti	12,0

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(90) Během období šetření vyrábělo obdobný výrobek v Unii devět známých výrobců. Tyto společnosti představují výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(91) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena na více než 3 miliony tun. Tento číselný údaj Komise stanovila na základě veškerých dostupných informací týkajících se výrobního odvětví Unie, například informací získaných od výrobců zařazených do vzorku a údajů uvedených v podnětu pro ostatní výrobce v Unii. Největší výrobce v Unii nespolupracoval, ani neměl proti podnětu výhrady. Při šetření spolupracovalo šest výrobců v Unii představujících přibližně 55 % prodeje a výroby v Unii. Jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění výše, do vzorku byli vybráni čtyři výrobci v Unii, kteří představují přibližně 50 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

(92) Zúčastněné strany tvrdily, že jeden výrobce v Unii zařazený do vzorku by měl být vyloučen z definice výrobního odvětví Unie, neboť podstatné množství dotčeného výrobku dovážel. Dovoz uskutečňovaný tímto výrobcem v Unii z dotčených zemí však představoval méně než 5 % celkového dovozu dotčeného výrobku a méně než 2 % objemu jeho prodeje v Unii. Na tomto základě se má v této fázi za to, že tento výrobce v Unii byl součástí výrobního odvětví Unie.

(93) Zúčastněné strany tvrdily, že nezahrnutí největšího výrobce v Unii do vzorku činí vzorek nereprezentativním. Jak již bylo uvedeno, čtyři výrobci v Unii zařazení do vzorku představují přibližně 50 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii. Komise tudíž dospěla k závěru, že vzorek je reprezentativní. V každém případě se tento největší výrobce nepřihlásil.

4.2. Spotřeba v Unii

(94) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě údajů o objemech prodeje vlastní produkce výrobního odvětví Unie shromážděných od výrobců zařazených do vzorku, údajů uvedených v podnětu pro ostatní výrobce v Unii a údajů o objemech dovozu na trh Unie získaných ze statistik Eurostatu.

(95) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 5

Spotřeba v Unii

	2010	2011	2012	Období šetření
Spotřeba v Unii	3 161 737	3 250 977	3 256 438	3 300 127
Index	*100*	*103*	*103*	*104*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku, podnět, Eurostat.

(96) Spotřeba v Unii během posuzovaného období průběžně rostla o 4 %.

4.3. **Dovoz z dotčených zemí**

4.3.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí*

(97) Komise zjišťovala, zda by dovoz dotčeného výrobku z dotčených zemí neměl být posouzen souhrnně v souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení.

(98) Dumpingové rozpětí stanovené s ohledem na dovoz z ČLR a Tchaj-wanu bylo vyšší než úroveň považovaná za nepatrnou podle čl. 9 odst. 3 základního nařízení. Objem dovozu z každé dotčené země nebyl zanedbatelný ve smyslu čl. 5 odst. 7 základního nařízení. Podíl na trhu během období šetření činil 5,1 % pro Tchaj-wan a 4,3 % pro ČLR.

(99) Podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovým dovozem z ČLR a Tchaj-wanu a obdobným výrobkem byly podobné. Přesněji řečeno dovážené výrobky soutěžily spolu navzájem i s obdobným výrobkem vyráběným v Unii, neboť všechny výrobky splňují stejné celosvětové normy, a jsou tudíž vzájemně zaměnitelné. Rovněž jsou prodávány prostřednictvím stejných prodejních kanálů a podobným kategoriím odběratelů.

(100) Tchajwanské sdružení odvětví železa a oceli (dále jen „TSIIA“) tvrdilo, že Komise by neměla souhrnně posuzovat účinky dumpingového dovozu z ČLR a Tchaj-wanu. Tvrdilo, že ačkoli ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli lze považovat za obdobné ve smyslu základního nařízení, nevztahují se na tchajwanský prodej na trhu Unie stejné podmínky hospodářské soutěže jako na čínský dovoz. Zejména by se měly lišit, pokud jde o třídy a jakost, přičemž tchajwanské výrobky dosahují vyšší jakosti.

(101) Tvrzení týkající se různých tříd se vztahuje pouze na speciální výrobky, jež představují méně než 1 % dovozu. Kromě toho všechny výrobky (z EU, ČLR i Tchaj-wanu) splňují stejné celosvětové normy a nebyla předložena žádná tvrzení, jež by kvantifikovala rozdíly ve fyzických vlastnostech mezi obdobným výrobkem vyráběným v Unii a dováženým výrobkem, takže tento argument je neopodstatněný. Námitka byla proto zamítnuta.

(102) Všechna kritéria stanovená v čl. 3 odst. 4 základního nařízení byla tudíž splněna a dovoz z ČLR a Tchaj-wanu byl pro účely stanovení újmy posouzen souhrnně.

4.3.2. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(103) Objem dovozu stanovila Komise na základě údajů o objemu dovozu ze statistik Eurostatu. Podíl dovozu na trhu byl stanoven na stejném základě.

(104) Dovoz z dotčených zemí do Unie se vyvíjel takto:

Tabulka 6

Objem dovozu a podíl na trhu

	2010	2011	2012	Období šetření
Objem dovozu z ČLR (tuny)	56 477	95 876	87 759	143 420
Index	*100*	*170*	*155*	*254*
Podíl na trhu (%)	1,8	2,9	2,7	4,3
Index	*100*	*165*	*151*	*243*
Objem dovozu z Tchaj-wanu (tuny)	127 664	173 968	132 392	169 097
Index	*100*	*136*	*104*	*132*
Podíl na trhu (%)	4,0	5,4	4,1	5,1
Index	*100*	*133*	*101*	*127*
Objem dovozu z dotčených zemí (tuny)	184 140	269 845	220 151	312 517
Index	*100*	*147*	*120*	*170*
Podíl na trhu (%)	5,8	8,3	6,8	9,5
Index	*100*	*143*	*116*	*163*

Zdroj: Eurostat.

(105) Souhrnný dovoz z dotčených zemí vzrostl mezi rokem 2010 a obdobím šetření o 70 % ze 184 140 tun na 312 517 tun. Dovoz během celého posuzovaného období neustále rostl s výjimkou roku 2012, kdy byl objem dovozu vyšší než v roce 2010, ale pod úrovní roku 2011.

(106) Souhrnný podíl na trhu se v posuzovaném období zvýšil o 63 % z 5,8 % na 9,5 %. Podobně jako objem dovozu během celého posuzovaného období neustále rostl i podíl na trhu, s výjimkou roku 2012.

4.3.3. *Dovozní ceny u dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení*

(107) Dovozní ceny stanovila Komise na základě údajů o hodnotě a objemu dovozu ze statistik Eurostatu. Cenové podbízení dovozu bylo stanoveno na základě odpovědí na dotazník poskytnutých výrobci v Unii zařazenými do vzorku, vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku a vyvážejícím výrobcem, jemuž bylo přiznáno individuální zjišťování, uvedenými v 17. bodě odůvodnění výše.

(108) Vážená průměrná dovozní cena z dotčených zemí do Unie se vyvíjela takto:

Tabulka 7

Dovozní ceny

	2010	2011	2012	Období šetření
ČLR (EUR/tuna)	2 175	2 280	2 253	2 008
Index	*100*	*105*	*104*	*92*
Tchaj-wan (EUR/tuna)	2 268	2 414	2 143	1 897
Index	*100*	*106*	*94*	*84*
Dotčené země (EUR/tuna)	2 239	2 366	2 187	1 948
Index	*100*	*106*	*98*	*87*

Zdroj: Eurostat.

(109) Dovozní ceny z ČLR a Tchaj-wanu nejprve mezi rokem 2010 a 2011 vzrostly o 6 procentních bodů. Následně poklesly o 19 procentních bodů a celkový pokles činil 13 %. Dovozní ceny z ČLR a Tchaj-wanu sledovaly obdobný trend, s výjimkou roku 2012, kdy byly zaznamenány stále poměrně vysoké ceny pro ČLR, ale již poměrně nízké ceny pro Tchaj-wan. U obou zemí ceny dále klesly mezi rokem 2012 a obdobím šetření.

(110) Cenové podbízení během období šetření stanovila Komise srovnáním:

i) váženého průměru prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, podle typu výrobku, upravených na úroveň ceny ze závodu, a

ii) odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku z dovozu šetřených čínských a tchajwanských výrobců prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF s příslušnou úpravou o náklady po dovozu.

(111) Toto srovnání cen bylo provedeno podle typu výrobku u jednotlivých transakcí, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení slev, provizí a nákladů na dodání. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl obratu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření. Ukázal, že vážený průměr rozpětí cenového podbízení u dovozu z dotčených zemí na trh Unie činil 9,6 % až 11,3 %.

(112) Šetření ukázalo, že vyvážející výrobci prodávají téměř výhradně nezávislým distributorům nebo střediskům služeb pro ocelářský průmysl, zatímco výrobní odvětví Unie prodávalo distributorům, střediskům služeb pro ocelářský průmysl a konečným uživatelům. Z šetření nicméně nevyplynulo, že by tento rozdíl v obchodní úrovni měl dopad na ceny. Nezávislí distributoři a střediska služeb pro ocelářský průmysl naopak tvrdili, že jim výrobci v Unii neposkytují příznivější podmínky prodeje než uživatelům.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(113) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení zahrnovalo posouzení dopadu dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie posouzení všech hospodářských ukazatelů, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie v průběhu posuzovaného období.

(114) Jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění výše, byl za účelem stanovení možné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie proveden výběr vzorku. Do vzorku byli zařazeni čtyři výrobci.

(115) Pro účely stanovení újmy rozlišovala Komise mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise posoudila makroekonomické ukazatele na základě údajů získaných od výrobců zařazených do vzorku a u ostatních výrobců v Unii na základě údajů uvedených v podnětu. Údaje se týkaly všech výrobců v Unii. Mikroekonomické ukazatele posuzovala Komise na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku. Údaje se týkaly výrobců v Unii zařazených do vzorku. Oba soubory údajů byly shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

(116) Makroekonomickými ukazateli jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita a výše dumpingového rozpětí.

(117) Mikroekonomickými ukazateli jsou: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, pracovní náklady, zásoby, výnosnost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost navýšit kapitál.

(118) Zúčastněné strany tvrdily, že pro posouzení újmy by měly být namísto rozdělení ukazatelů na makroekonomické a mikroekonomické ukazatele soustavně používány údaje týkající se výrobců v Unii zařazených do vzorku. Tvrdily, že samostatná analýza makroekonomických a mikroekonomických ukazatelů byla předmětem manipulace ze strany žadatele, jelikož žadatel mohl ovlivňovat shromažďování údajů na makroekonomické úrovni, neboť rozhodnutí, zda určitý ukazatel byl makroekonomickým nebo mikroekonomickým ukazatelem, se zakládalo na dostupnosti informací.

(119) Komise stanovila makroekonomické ukazatele a analyzovala je ve stavu zjištěném na úrovni Unie, a nikoli pouze na úrovni výrobců v Unii zařazených do vzorku. Má se za to, že pokud jde o makroekonomické ukazatele, odrážejí úplné údaje za celé výrobní odvětví Unie, které zahrnují rovněž údaje od společností zařazených do vzorku, situaci během posuzovaného období lépe než údaje pouze za část tohoto odvětví.

(120) Údaje poskytnuté žadatelem pro posouzení makroekonomických ukazatelů byly považovány za přesné a spolehlivé. Platnost údajů byla ověřena porovnáním s informacemi poskytnutými výrobci v Unii zařazenými do vzorku. Pro účely argumentace by analýza újmy soustavně používající pouze údaje poskytnuté výrobci v Unii zařazenými do vzorku ukázala makroekonomické ukazatele v nepříznivějším světle. Neexistovalo odůvodnění vedoucí k závěru, že by žadatel záměrně tajil informace s cílem manipulovat s analýzou újmy. Neexistuje tudíž důvod pro to, aby nebyl brán zřetel k informacím poskytnutým žadatelem, pokud jde o makroekonomické ukazatele. Tvrzení, že analýza všech ukazatelů újmy by se měla omezovat pouze na informace poskytnuté výrobci v Unii zařazenými do vzorku, proto nelze přijmout.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(121) Celková výroba, výrobní kapacita (na úrovni válcování za studena) a využití kapacity v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2010	2011	2012	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	3 195 908	3 159 359	3 222 857	3 036 688
Index	*100*	*99*	*101*	*95*
Výrobní kapacita (v tunách)	4 174 027	4 261 161	4 284 261	4 330 161
Index	*100*	*102*	*103*	*104*

	2010	2011	2012	Období šetření
Využití kapacity (%)	77	74	75	70
Index	*100*	*97*	*98*	*92*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku, podnět.

(122) Objem výroby byl v letech 2010 až 2012 konstantní. Mezi rokem 2012 a obdobím šetření se objem výroby výrazně snížil, a to o 6 procentních bodů, přičemž celkový pokles činil – navzdory stabilní poptávce – 5 %.

(123) Výrobní kapacita v posuzovaném období současně mírně vzrostla o 4 %. Mírné zvýšení výrobní kapacity lze připsat lepšímu využívání strojů díky programům zaměřeným na zvýšení účinnosti, jež jsou ve výrobním odvětví Unie prováděny.

(124) V důsledku toho se využití kapacity během posuzovaného období snížilo o 8 %. Je známo, že 100 % využití kapacity není v odvětví plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli dosažitelné ani dlouhodobě udržitelné. Nicméně využití kapacity ve výrobním odvětví Unie během posuzovaného období bylo daleko nižší než 90 % využití kapacity, které lze považovat za dosažitelnou a dlouhodobě udržitelnou úroveň výroby. Jelikož je kromě toho rozdíl mezi výrobní kapacitou a dlouhodobě udržitelnou úrovní výroby nepatrný, nemohl mít dopad na klesající trend zaznamenaný výrobním odvětvím Unie.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(125) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na trhu se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Objem prodeje a podíl na trhu

	2010	2011	2012	Období šetření
Objem prodeje na trhu Unie (v tunách)	2 641 033	2 637 819	2 732 237	2 631 508
Index	*100*	*100*	*103*	*100*
Podíl na trhu (%)	84	81	84	80
Index	*100*	*97*	*100*	*95*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku, podnět.

(126) Objem prodeje výrobního odvětví Unie byl během posuzovaného období stabilní, přičemž v roce 2012 byl mírně vyšší.

(127) Vzhledem k tomu, že se spotřeba v Unii během posuzovaného období zvýšila, jak je uvedeno v 96. bodě odůvodnění výše, vedl poměrně stabilní objem prodeje ke snížení podílu výrobního odvětví Unie na trhu v průběhu posuzovaného období o 5 %. Podobně jako u objemu prodeje se rok 2012 jevil v pozitivnějším světle.

4.4.2.3. Růst

(128) Jak bylo popsáno výše, v průběhu posuzovaného období byl objem prodeje výrobního odvětví Unie na rostoucím trhu poměrně stabilní. Současně výrazně vzrostl dovoz z dotčených zemí. V důsledku toho lze růst trhu v řádu přibližně 140 000 tun v průběhu posuzovaného období téměř výhradně připisovat dovozu z dotčených zemí, které během téhož období zvýšily jeho objem přibližně o 128 000 tun. Výrobní odvětví Unie proto vůbec nemohlo využívat růstu trhu.

4.4.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(129) Zaměstnanost a produktivita se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Zaměstnanost a produktivita

	2010	2011	2012	Období šetření
Počet zaměstnanců	13 223	12 978	12 471	11 820
Index	*100*	*98*	*94*	*89*
Produktivita (tuny/zaměstnanec)	242	235	258	257
Index	*100*	*97*	*107*	*106*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku, podnět.

(130) Počet zaměstnanců výrobního odvětví Unie se v roce 2011 snížil o 2 procentní body, v roce 2012 o další 4 procentní body a v období šetření ještě o dalších 5 procentních bodů, což jasně ukazovalo klesající tendenci. Racionalizace počtu zaměstnanců by mohla souviset s prováděním různých plánů na zvýšení účinnosti výrobci v Unii a se snížením objemu výroby.

(131) Obecně se má za to, že odvětví plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli má vysoké nároky na kapitál. Nicméně počet zaměstnanců ve výrobním odvětví Unie je významný. Mzdové náklady jsou rovněž druhým nejdůležitějším nákladovým faktorem po surovinách a v průměru představují přibližně 10 % až 15 % celkových nákladů. Zaměstnanost je v tomto odvětví tudíž významným ukazatelem újmy.

(132) Produktivita výrobního odvětví Unie v roce 2011 mírně klesla o 3 procentní body, poté v roce 2012 vzrostla o 10 procentních bodů a během období šetření opět klesla o 1 procentní bod. Celkově se v dotčeném období zvýšila o 6 procentních bodů z 242 tun na zaměstnance na 257 tun na zaměstnance, a to navzdory snížení počtu zaměstnanců, což svědčí o vyšší účinnosti.

4.4.2.5. Velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(133) Všechna dumpingová rozpětí byla podstatně vyšší než nepatrná. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčených zemí byl dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie zásadní.

(134) Jedná se o druhé antidumpingové šetření týkající se dotčeného výrobku. Dovoz téhož výrobku pocházejícího z ČLR, Jižní Koreje a Tchaj-wanu byl již předmětem šetření v letech 2008 až 2009 ([1]). Ačkoliv toto šetření nemělo za následek uložení antidumpingových opatření, byla na jeho základě již tehdy předběžně zjištěna existence dumpingu ([2]).

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.4.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

(135) Vážený průměr jednotkových prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovaných odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, se v průběhu posuzovaného období vyvíjel takto:

([1]) Oznámení o zahájení přezkumu antidumpingového řízení týkajícího se dovozů plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Korejské republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. C 29, 1.2.2008, s. 13).

([2]) Rozhodnutí Komise o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Korejské republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 98, 17.4.2009, s. 39).

Tabulka 11

Prodejní ceny v Unii

	2010	2011	2012	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena v Unii (EUR za tunu)	2 428	2 572	2 358	2 159
Index	*100*	*106*	*97*	*89*
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	2 247	2 345	2 149	1 939
Index	*100*	*104*	*96*	*86*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(136) Prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované odběratelům, kteří nejsou ve spojení, se v posuzovaném období snížily o 11 %. Zatímco v roce 2011 ceny vzrostly o 6 %, následně do konce posuzovaného období poklesly o 17 procentních bodů.

(137) Jednotkové výrobní náklady u celkové výroby plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli (včetně zboží, jež bylo nakonec vyvezeno) do značné míry sledovaly trend prodejních cen a v průběhu posuzovaného období klesly o 14 %. Prodejní ceny a jednotkové výrobní náklady však nejsou přímo srovnatelné, protože existuje určitý časový rozdíl mezi výrobou a prodejem. Jelikož průměrná úroveň zásob výrobního odvětví Unie představovala přibližně 15 % obratu, existuje mezi výrobou a prodejem časová prodleva v průměru téměř 2 měsíce.

(138) Výrobní náklady i prodejní ceny jsou obecně ovlivněny vývojem cen surovin, zejména chromu a niklu. Ceny účtované výrobním odvětvím Unie sledují tzv. mechanismus „přirážky za slévání“. V rámci tohoto mechanismu ceny sestávají z pevně stanovené „základní ceny“ a „přirážky za slévání“, která kolísá v závislosti na chemickém složení dané třídy oceli a kotacích cen slitin na Londýnské burze kovů (*London Metal Exchange* – LME). Ceny jsou tedy vázány na třídu oceli a odpovídající ceny surovin.

(139) Zúčastněné strany uvedly, že trend vývoje prodejních cen výrobního odvětví Unie by měl být analyzován s vyloučením „přirážky za slévání“. Vzhledem k tomu, že výrobní odvětví Unie neovlivňuje cenu niklu, zúčastněné strany tvrdily, že Komise by měla posuzovat pouze „základní cenu“.

(140) Celková cena skutečně sestává ze základní ceny a z přirážky za slévání, přičemž odběratelé si jsou obvykle tohoto dělení vědomi. Šetření však ukázalo, že během období šetření tyto dva prvky ceny zpravidla nebyly na faktuře uvedeny zvlášť. V takových případech ani obchodní doklady, jež byly vystaveny k dřívějšímu datu než faktura, např. objednávka nebo potvrzení objednávky, tyto dva prvky obvykle neuvádějí samostatně.

(141) Proto byl vývoj základní ceny analyzován na základě veřejně dostupných informací předložených zúčastněnými stranami. Tyto informace poskytují podrobné rozdělení celkové ceny účtované za výrobky z komodity třídy 304 ([1]) v Německu ([2]) podle základní ceny a přirážky za slévání. Zatímco přirážka za slévání kolísala v závislosti na vývoji cen surovin, základní cena během posuzovaného období průběžně klesla asi o 20 % z přibližně 1 200 EUR za tunu v roce 2010 na přibližně 1 000 EUR za tunu v období šetření. Zatímco úroveň snížení nemusí být nutně reprezentativní pro všechny výrobky a všechny výrobce v Unii, rozsah snížení podporuje závěr, že klesající tendenci nevykazovala pouze výše přirážky za slévání, ale také výše základní ceny.

([1]) Úzce související třídy 304 a 304L jsou nejběžnějšími výrobky, jež představují více než 50 % prodeje výrobního odvětví Unie.
([2]) Výroční zpráva společnosti Outokumpu za rok 2013, s. 11 (graf).

4.4.3.2. Náklady práce

(142) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 12

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2010	2011	2012	Období šetření
Průměrné náklady práce na zaměstnance (v EUR)	57 071	58 068	59 684	61 826
Index	*100*	*102*	*105*	*108*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(143) Průměrné náklady práce na zaměstnance se během celého posuzovaného období zvyšovaly a mezi rokem 2010 a obdobím šetření vzrostly celkem o 8 %.

4.4.3.3. Zásoby

(144) Úroveň zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 13

Zásoby

	2010	2011	2012	Období šetření
Stav zásob na konci roku (v tunách)	242 166	238 818	208 021	225 418
Index	*100*	*99*	*86*	*93*
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	15	16	14	15
Index	*100*	*103*	*90*	*99*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(145) Objem zásob zůstal mezi roky 2010 a 2011 poměrně stabilní, poté se v roce 2012 snížil o 13 procentních bodů a v období šetření se mírně zvýšil, a to o 7 procentních bodů. Celkově za posuzované období poklesl o 7 %. Jelikož se většina výroby uskutečňuje na objednávku, zásoby nejsou v tomto odvětví významným ukazatelem.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získávat kapitál

(146) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 14

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2010	2011	2012	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (procentní podíl na obratu z prodeje)	– 0,6	– 1,3	– 2,1	– 1,6

	2010	2011	2012	Období šetření
Index	*– 100*	*– 214*	*– 330*	*– 253*
Peněžní tok (v milionech EUR)	– 199	107	– 10	– 39
Index	*– 100*	*54*	*– 5*	*– 20*
Investice (v milionech EUR)	1 504	1 375	1 279	1 244
Index	*100*	*91*	*85*	*83*
Návratnost investic (%)	– 1,2	– 2,9	– 4,3	– 3,1
Index	*– 100*	*– 246*	*– 370*	*– 269*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(147) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje. Ziskovost výrobců zařazených do vzorku byla po celé posuzované období záporná – mezi rokem 2010 a 2012 se snížila o 1,5 procentního bodu a v období šetření došlo k mírnému zlepšení o 0,5 procentního bodu, kdy činila –1,6 %. Jak je vysvětleno ve 141. bodě odůvodnění výše, záporná hodnota ziskovosti byla způsobena především neustále klesající základní cenou, a nikoli v důsledku kolísání cen surovin, jako je nikl.

(148) Čistý peněžní tok je schopnost výrobního odvětví Unie financovat svoji činnost z vlastních zdrojů. Peněžní tok byl záporný ve třech ze čtyř posuzovaných let – v roce 2011 se zlepšil, poté však začal opět klesat. Dočasné zlepšení v roce 2011 bylo způsobeno zejména významným snížením stavu zásob polotovarů.

(149) Investice vykazovaly klesající tendenci – v roce 2011 se snížily o 9 %, v roce 2012 o dalších 6 % a během období šetření o další 2 %. Celkově se v průběhu posuzovaného období snížily o 17 procentních bodů.

(150) Návratnost investic je zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Ve všech čtyřech posuzovaných letech byla negativní. V roce 2011 se snížila o 146 %, v roce 2012 o dalších 124 % a v období šetření dosáhla hodnoty –3,1 %.

(151) Schopnost získávat kapitál byla u všech čtyř výrobců zařazených do vzorku negativně ovlivněna tím, že z důvodu negativních údajů o ziskovosti nebyly schopni získat financování od bank. Výrobci byli nuceni využívat finanční prostředky poskytnuté jinými společnostmi ze skupiny.

4.4.4. *Závěr ohledně újmy*

(152) Většina ukazatelů újmy výrobního odvětví Unie vykazovala v posuzovaném období negativní trend. Objem výroby se snížil o 5 %, což způsobilo pokles využití kapacity o 8 %. Stabilní objem prodeje na rostoucím trhu vedl k poklesu podílu na trhu o 5 %. Zaměstnanost se snížila o 11 %, zatímco náklady práce vzrostly o 8 %. Investice se snížily o 17 %, zatímco návratnost investic zůstala během posuzovaného období záporná a prokázala zhoršující se tendenci.

(153) Jedinými činiteli týkajícími se újmy, jež jasně vykazovaly mírně kladný trend, jsou výrobní kapacita a produktivita. V každém případě je toto zvýšení výrobní kapacity v souladu se zvýšením spotřeby během posuzovaného období. Zvýšení produktivity bylo důsledkem snížení počtu zaměstnanců.

(154) V roce 2011 nebo 2012 prošly některé činitele týkající se újmy oproti předchozím letům dočasně pozitivnějším vývojem, načež se opět zhoršily – např. podíl na trhu, prodejní ceny a výrobní náklady. Ziskovost byla záporná všechny čtyři roky, peněžní tok tři roky ze čtyř.

(155) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise v této fázi k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. **PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI**

(156) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobní odvětví Unie mohlo být souběžně s tím poškozeno i jinými známými činiteli. Komise dbala o to, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčených zemí, nebyla přičítána na vrub tomuto dumpingovému dovozu. Těmito činiteli jsou: dovoz ze třetích zemí, vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, ceny energie, nadměrná kapacita a hospodářská soutěž uvnitř Unie.

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(157) Spotřeba v Unii vzrostla během posuzovaného období o 4 %, zároveň se však objem dovozu z dotčených zemí zvýšil o 70 %, zatímco podíl výrobního odvětví Unie na trhu vykazoval klesající trend. Bylo zjištěno, že způsob, jakým dovoz získal podíl na trhu a výrobní odvětví Unie ztratilo podíl na trhu, se shodoval. Rostoucí podíl dovozu na trhu v roce 2012 zpomalil a během období šetření vzrostl, zatímco zmenšující se trh výrobního odvětví Unie v roce 2012 rovněž zpomalil svůj vývoj a během období šetření opět poklesl. Je proto zřejmé, že ztracený podíl na trhu výrobního odvětví Unie souvisel s nárůstem dumpingového dovozu.

(158) Dovozní ceny z dotčených zemí klesly během posuzovaného období o 13 %. V témže období se pak také snížily ceny výrobního odvětví Unie o 11 %. Během období šetření se dumpingový dovoz z dotčených zemí podbízel vůči cenám výrobního odvětví Unie o 9,6 % – 11,3 %, což vyvíjelo cenový tlak na výrobní odvětví Unie. Cenová politika spojená s rostoucím dumpingovým dovozem z dotčených zemí neumožnila výrobnímu odvětví Unie udržet si svůj podíl na trhu anebo ziskovost.

(159) Zúčastněné strany tvrdily, že dovážené výrobky z dotčených zemí nesoutěží s výrobky prodávanými výrobním odvětvím Unie. Dovoz z dotčených zemí údajně představují převážně tenké výrobky o tloušťce menší než 2 mm, zatímco výrobky dodávané výrobním odvětvím Unie mají většinou tloušťku větší. Toto tvrzení však nebylo skutečnostmi zjištěnými při šetření potvrzeno. Ve skutečnosti vyvážející výrobci a výrobní odvětví Unie prodávají silné výrobky o tloušťce větší než 2 mm i tenké výrobky o menší tloušťce. Mimoto průměrný vzájemný poměr silných výrobků a tenkých výrobků je podobný a činí přibližně 30 % – 35 % jak u výrobního odvětví Unie, tak u vyvážejících výrobců z dotčených zemí zařazených do vzorku.

(160) Zúčastněné strany tvrdily, že neexistuje souvislost mezi množstvím a cenami dovozu z ČLR a ziskovostí výrobního odvětví Unie. Konkrétně se odvolávaly na pokles dovozu z ČLR a stabilní ceny v období 2011–2012, což údajně nemohlo způsobit pokles průměrných cen na trhu Unie. Současně se zvýšily ztráty výrobního odvětví Unie a objem prodeje byl poměrně stabilní.

(161) Tato analýza se však selektivně zaměřuje pouze na dva samostatné roky, a nikoli na celé posuzované období. Z analýzy celého období jasně vyplývá, že výrazné zvýšení dumpingového dovozu vedlo nejenom ke zhoršení ziskovosti, ale také ke ztrátě podílu výrobního odvětví Unie na trhu a ke snížení výroby, využití kapacity, zaměstnanosti, investic a návratnosti investic. Ačkoli rok 2012 nesledoval důsledně celkový trend, daný trend byl i nadále záporný. Účelem posouzení ukazatelů újmy během delšího období čtyř let je zejména vyhnout se případným závěrům na základě izolovaného vývoje. V každém případě byly účinky dumpingového dovozu z obou dotčených zemí posuzovány souhrnně z důvodů objasněných v 97. až 102. bodě odůvodnění výše. Proto nebylo vhodné posuzovat nezávislé účinky dumpingového dovozu z ČLR samostatně.

(162) Zúčastněné strany tvrdily, že podíl na trhu, který ztratilo výrobní odvětví Unie kvůli dovozu z Tchaj-wanu, nebyl významný. Tchajwanský dovoz podle informací uvedených v podnětu představoval během období šetření podíl na trhu ve výši 4,98 % a mezi rokem 2010 a obdobím šetření se zvýšil o 1,09 %. Zúčastněné strany tvrdily, že tedy bylo nemožné, aby tchajwanský vývoz způsobil újmu, kterou žadatelé údajně utrpěli.

(163) Podle závěrů šetření se podíl tchajwanského dovozu na trhu v posuzovaném období celkově zvýšil a v období šetření dosáhl 5,1 %. Při šetření se rovněž jednoznačně zjistilo, že tento dumpingový dovoz se významně podbízel prodejním cenám výrobního odvětví Unie. Proto v rozporu s tvrzením zúčastněných stran vytvořil dumpingový dovoz z Tchaj-wanu cenový tlak a spolu s čínským dumpingovým dovozem způsobil újmu výrobnímu odvětví Unie, jak je uvedeno výše. Je třeba připomenout, že účinky dovozu z obou dotčených zemí byly z důvodů objasněných v 97. až 102. bodě odůvodnění výše posuzovány souhrnně. Účinky dumpingového dovozu pouze z Tchaj-wanu tudíž nebyly posuzovány samostatně.

(164) Zúčastněné strany tvrdily, že objem tchajwanského dovozu byl nadhodnocen, neboť údajně zahrnoval významné množství plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli, jež pocházely z Číny nebo z Koreje, avšak byly nesprávně vykázány jako pocházející z Tchaj-wanu. Toto tvrzení však nebylo podloženo důkazy.

(165) Nicméně spolupracující tchajwanské společnosti (výrobci a další spolupracující strany) vykázaly vývoz představující převážnou část celkového dovozu z Tchaj-wanu. Otázka údajně nesprávně vykázaných výrobků jiného než tchajwanského původu mohla tedy mít maximálně jen velmi omezený dopad.

(166) Zúčastněné strany uvedly, že ceny čínských a tchajwanských vyvážejících výrobců stejně jako ceny výrobního odvětví Unie kopírovaly cenu niklu. Je sice možné, že v průběhu času vývoj cen vyvážejících výrobců kopíroval vývoj cen surovin, to se však netýká absolutní úrovně cen. V tomto ohledu bylo při šetření zjištěno, že jak čínské, tak tchajwanské ceny se podbízely ceně výrobního odvětví Unie o 9,6 % až 11,3 %. Pokud by platil argument, že čínské a tchajwanské ceny a ceny výrobního odvětví Unie se v průběhu posuzovaného období vyvíjely obdobně, vedlo by to pouze k závěru, že čínský a tchajwanský vývoz se během celého posuzovaného období podbízel cenám výrobního odvětví Unie s podobným rozpětím.

(167) Zúčastněné strany tvrdily, že údajně vyšší investice neprokazují, že by výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu. Toto tvrzení však nebylo během šetření potvrzeno. Ve skutečnosti investice během posuzovaného období soustavně klesaly o 17 %, jak je uvedeno ve 149. bodě odůvodnění výše.

(168) Komise v této fázi dospěla k závěru, že nárůst levného dumpingového dovozu z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.

5.2. **Účinky jiných činitelů**

5.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(169) Objem dovozu z dalších třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 15

Dovoz ze třetích zemí

Země		2010	2011	2012	Období šetření
Indie	Objem (v tunách)	17 568	29 437	33 763	61 855
	Index	*100*	*168*	*192*	*352*
	Podíl na trhu (%)	0,6	0,9	1,0	1,9
	Průměrná cena (EUR/t)	1 912	2 421	2 218	2 098
	Index	*100*	*127*	*116*	*110*

Země		2010	2011	2012	Období šetření
Jižní Korea	Objem (v tunách)	72 256	70 297	62 047	92 189
	Index	*100*	*97*	*86*	*128*
	Podíl na trhu (%)	2,3	2,2	1,9	2,8
	Průměrná cena (EUR/t)	1 932	2 112	1 891	1 839
	Index	*100*	*109*	*98*	*95*
Jižní Afrika	Objem (v tunách)	66 142	51 788	50 718	51 907
	Index	*100*	*78*	*77*	*78*
	Podíl na trhu (%)	2,1	1,6	1,6	1,6
	Průměrná cena (EUR/t)	2 302	2 355	2 102	1 943
	Index	*100*	*102*	*91*	*84*
USA	Objem (v tunách)	94 923	82 387	82 624	90 947
	Index	*100*	*87*	*87*	*96*
	Podíl na trhu (%)	3,0	2,5	2,5	2,8
	Průměrná cena (EUR/t)	2 695	2 943	2 646	2 304
	Index	*100*	*109*	*98*	*85*
Ostatní třetí země	Objem (v tunách)	85 674	109 406	74 897	59 204
	Index	*100*	*128*	*87*	*69*
	Podíl na trhu (%)	2,7	3,4	2,3	1,8
	Průměrná cena (EUR/t)	2 450	2 659	2 715	2 669
	Index	*100*	*109*	*111*	*109*
Celkový dovoz ze všech třetích zemí kromě dotčených zemí	Objem (v tunách)	336 564	343 313	304 049	356 102
	Index	*100*	*102*	*90*	*106*
	Podíl na trhu (%)	10,6	10,6	9,3	10,8
	Průměrná cena (EUR/t)	2 351	2 549	2 371	2 156
	Index	*100*	*108*	*101*	*92*

Zdroj: Eurostat.

(170) Třetími zeměmi s největším objemem dovozu byly Indie, Jižní Korea, Jižní Afrika a Spojené státy americké, přičemž podíly těchto zemí na trhu během období šetření činily 1,6 % až 2,8 %. Podíl všech ostatních třetích zemí na trhu činil 10,8 %.

(171) Dovoz z Indie byl zanedbatelný a po většinu posuzovaného období odpovídal 1 % nebo méně. Práh 1 % byl překročen pouze jednou, a to během období šetření, kdy byl podíl na trhu 1,9 %.

(172) Podíl Jižní Koreje na trhu byl v posuzovaném období poměrně stabilní: v letech 2010 až 2012 poklesl z 2,3 % na 1,9 % a během období šetření se zvýšil pouze na 2,8 %.

(173) Dovoz z Jižní Afriky a Spojených států amerických vykazoval v průběhu posuzovaného období klesající trend. Podíl dovozu z Jižní Afriky na trhu se snížil z 2,1 % na 1,6 %, zatímco podíl dovozu ze Spojených států amerických na trhu klesl z 3,0 % na 2,8 %.

(174) Pokud jde o ceny na základě údajů Eurostatu, lze konstatovat, že pouze dovozní cena u dovozu z Jižní Koreje byla nižší než dovozní cena u dovozu z ČLR a Tchaj-wanu, zatímco dovoz z Jižní Afriky vykazoval podobné ceny a dovoz z Indie a ze Spojených států amerických vyšší ceny. Je však třeba mít na paměti, že dotčený/obdobný výrobek zahrnuje rozličné třídy oceli, což má za následek významné cenové rozdíly, které v průměrných cenách podle údajů Eurostatu nemohly být zohledněny.

(175) Zúčastněné strany se odvolávaly na dovoz z jiných třetích zemí, včetně USA, Jižní Koreje, Indie a Jižní Afriky. Tvrdily, že tento dovoz musel mít vliv na situaci výrobního odvětví Unie a že jelikož existuje významný dovoz z ostatních třetích zemí, který není předmětem šetření Komise, neměla by být dovozu z ČLR a Tchaj-wanu připisována žádná újma způsobená dovozem z ostatních zemí.

(176) Jak je uvedeno výše, během období šetření měly z jiných zemí, jež jsou zdrojem dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli do Unie, největší podíl na trhu Tchaj-wan a ČLR (5,1 %, resp. 4,3 %). Dovoz z žádné jiné země nepřekročil během posuzovaného období 3 % podíl na trhu. Navíc zatímco podíl dovozu z dotčených zemí na trhu vzrostl během posuzovaného období o 3,7 procentního bodu, podíl dovozu z jiných třetích zemí než z dotčené země na trhu byl stabilní a během posuzovaného období se zvýšil pouze o 0,2 procentního bodu.

(177) Vzhledem k stabilnímu trendu ve vývoji objemu dovozu proto Komise dospěla k předběžnému závěru, že dovoz z jiných třetích zemí nepřispěl významnou měrou k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(178) Objem vývozu výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 16

Vývozní výkonnost výrobců v Unii zařazených do vzorku

	2010	2011	2012	Období šetření
Objem vývozu (v tunách)	185 377	188 431	182 370	178 010
Index	*100*	*102*	*98*	*96*
Průměrná cena (v EUR za tunu)	2 148	2 353	2 082	1 915
Index	*100*	*110*	*97*	*89*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(179) Objem vývozu u výrobců v Unii zařazených do vzorku se po jediném zvýšení v roce 2011 snižuje, a to jak co se týče objemu, tak i prodejních cen. Celkový objem vývozu výrobců zařazených do vzorku představoval přibližně 12 % jejich kombinované výroby. I když pokles vývozu mohl přispět ke snížení výroby, vzhledem k nízké úrovni vývozu v porovnání s prodejem v Unii byl podíl vývozu na újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie velmi omezený.

5.2.3. *Ceny energie, nadměrná kapacita*

(180) Zúčastněné strany tvrdily, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byly vysoké ceny energie, které jsou údajně o 20 % vyšší než v ČLR. Energie je však při výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pouze menším nákladovým faktorem, přičemž obvykle představuje méně než 10 % celkových nákladů. Ponecháme-li stranou otázku, zda ceny energie v ČLR odrážejí tržní hodnoty, rozdíl mezi cenami energie nemůže být příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(181) Zúčastněné strany tvrdily, že v rozporu s tím, co je uvedeno v podnětu, bylo výrobní odvětví Unie poznamenáno výraznou nadměrnou kapacitou. Komise zjistila, že využití kapacity výrobního odvětví Unie se snížilo ze 77 % v roce 2010 na 70 % během posuzovaného období. Ovšem výrobní kapacita výrobního odvětví Unie a spotřeba na trhu Unie se vyvíjely souběžně a v obou případech došlo během posuzovaného období ke zvýšení o 4 %. Pokles využití kapacity je tudíž způsoben neschopností výrobního odvětví Unie využít rostoucího trhu, neboť tento růst byl absorbován dumpingovým dovozem z dotčených zemí. Výsledná údajná nadměrná kapacita je tedy spíše důsledkem dumpingového dovozu než příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(182) Komise dospěla k závěru, že jak náklady na energii výrobního odvětví Unie, tak jeho údajná nadměrná kapacita nemohly způsobit újmu, kterou utrpělo.

5.3. **Obavy z narušení hospodářské soutěže**

(183) Zúčastněné strany tvrdily, že dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli z ČLR vzrostl v reakci na koncentraci kapacity v Unii do malého počtu dodavatelů, kdy uživatelé v Unii měli k dispozici pouze omezený počet výrobců. Nicméně v posledních 10 letech se na trhu Unie vždy vyskytovali čtyři středně velcí a řada menších dodavatelů. Zatímco vlastnictví některých z těchto společností se během tohoto období změnilo, počet dodavatelů byl stabilní. Nárůst dumpingového čínského dovozu tudíž nemohl nastat v důsledku snížení počtu dodavatelů v Unii.

(184) Zúčastněné strany uvedly, že trh Unie je velmi koncentrovaný a dovoz z dotčených zemí nemohl způsobit újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Tvrdily, že objem dovozu z Asie nebyl dostatečně vysoký na to, aby omezil hospodářskou soutěž, a nemohl bránit výrobnímu odvětví Unie zvyšovat ceny. V této souvislosti se tytéž strany odvolávaly na rozhodnutí Komise o schválení spojení podniků Outokumpu a Inoxum ([1]) (s výhradou závazků) v listopadu 2012 (dále jen „rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum“).

(185) Analýza v rámci řízení o spojování podniků a antidumpingové šetření se však týkají různých právních rámců, které mají odlišné cíle. Zatímco v řízení o spojování podniků se analyzuje, zda by navrhované spojení vyvolalo obavy z narušení hospodářské soutěže, antidumpingové šetření analyzuje, zda je výrobní odvětví Unie vystaveno dumpingu působícímu újmu.

(186) V každém případě bylo v rámci rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum zkoumáno, zda nabytí společnosti Inoxum společností Outokumpu by vedlo ke vzniku podniku s dominantním postavením na trhu Unie. Subjekt vzniklý spojením společností Outokumpu a Inoxum by měl kombinovaný podíl na trhu přesahující 50 % a vedl by ke snížení počtu hlavních výrobců ze čtyř na tři. Toto rozhodnutí o spojení podniků zavazovalo společnost Outokumpu odprodat část společnosti Inoxum včetně výrobní společnosti Acciai Speciali Terni (dále jen „AST“). Cílem tohoto odprodeje bylo právě zachovat v Unii hospodářskou soutěž na trhu s plochými za studena válcovanými výrobky z korozivzdorné oceli a vznik plánovaného subjektu (spojením společnosti Outokumpu a veškerých aktiv společnosti Inoxum včetně AST), jehož tržní podíl na trhu Unie by byl vyšší než 50 %, se nikdy neuskutečnil. Namísto toho stále existují čtyři středně velké subjekty a několik menších subjektů, které si navzájem konkurují, aniž by některá z těchto stran dosahovala úrovně tržní síly, jíž by dosahoval navrhovaný subjekt vzniklý spojením podniků analyzovaným ve věci týkající se spojení společností Outokumpu a Inoxum.

([1]) Rozhodnutí Komise ze dne 7. listopadu 2012 určené společnosti Outokumpu OYJ, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP (věc COMP/M.6471 – Outokumpu/INOXUM).

(187) Zúčastněné strany se rovněž odvolávaly na diskusi v rámci rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum ohledně skutečnosti, že výrobci v Unii nebyli omezeni asijským dovozem během těch období, kdy byl asijský dovoz z důvodu kolísání cen niklu, směnných kurzů a nízkých cen niklu na Londýnské burze kovů méně konkurenceschopný. V rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum bylo poznamenáno, že „i když omezení spojená s dovozem nemusí být v současnosti silná, je možné, že by se v budoucnosti zvýšila“ ([1]), což následně vedlo k posouzení pravděpodobného vývoje trhu. Ze současného šetření vyplývá následující: dumpingový dovoz z dotčených zemí dosáhl během období šetření 9,5 % podílu na trhu a v porovnání s rokem 2010 vzrostl o 70 %. Rovněž bylo zjištěno, že tento dumpingový dovoz se podbízel cenám výrobního odvětví Unie o 9,6 % až 11,3 %.

(188) Kromě toho skutečnost, že poptávka na trhu Unie je relativně stabilní, a to i v případě významného kolísání cen, neznamená, že kupující nejsou citliví na cenu. Zatímco nižší ceny, jež nabízejí vývozci, nevedou ke zvýšení spotřeby na trhu Unie, šetření jasně ukázalo, že kupující jsou ochotni nakupovat větší množství levného zboží z dovozu. Vzhledem k tomu, že tento levný dovoz nevytváří další poptávku, jde tento prodej na úkor prodeje ostatních účastníků trhu, a to hlavně na úkor výrobního odvětví Unie.

(189) Šetření potvrdilo, že výrobní odvětví Unie prodává širší sortiment výrobků než spolupracující vyvážející výrobci. Avšak během období šetření se přibližně 75 % prodeje výrobního odvětví Unie týkalo čtyř nejčastějších tříd oceli (304, 304L, 316L a 430). Všechny tyto třídy prodávají vývozci z dotčených zemí v řadě různých šířek, tlouštěk a úprav. I výrobky z komodit, které nepatří do těchto tříd, spolu přímo soutěží, jelikož byly rovněž prodávány vývozci z dotčených zemí.

(190) Žádná ze zúčastněných stran v tomto šetření nevznesla žádné námitky týkající se jakosti výrobku. V rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum bylo na jedné straně uvedeno, že jakost výrobků neevropských výrobců lze v průměru považovat za srovnatelnou s jakostí u evropských výrobců ([2]), na druhé straně v něm bylo konstatováno, že odběratelé se zvláštními požadavky nemohou nakupovat v Asii ([3]). Jak však bylo popsáno výše, převážnou část prodeje výrobního odvětví Unie představují komoditní výrobky, u kterých je jakost srovnatelná.

(191) Další faktory, které brání některým odběratelům nakupovat dovážené ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli, jsou dlouhé dodací lhůty z důvodu dlouhé přepravy z dotčených zemí a méně příznivé platební podmínky, které nabízejí výrobci v dotčených zemích. Nicméně tyto faktory jsou relevantní především pro odběratele nakupující přímo od ocelárny, kteří představují zhruba pouze třetinu trhu Unie.

(192) Zároveň většina prodeje probíhala prostřednictvím středisek služeb pro ocelářský průmysl, přičemž tento prodej představoval přibližně dvě třetiny trhu Unie. Téměř veškerý vývoz z dotčených zemí ve skutečnosti probíhá prostřednictvím nezávislých středisek služeb pro ocelářský průmysl, jež také nakupují od výrobního odvětví Unie. V tomto případě jsou platební podmínky, které nabízí distributor, pro uživatele relevantní. Jelikož se tento prodej obvykle uskutečňuje ze zásob distributora, odpovídá příslušná dodací lhůta rovněž době potřebné pro zaslání zboží od distributora uživateli. Proto většina prodeje není těmito faktory ovlivněna.

(193) Většina prodeje uskutečňovaného výrobním odvětvím Unie je tedy přímo ovlivněna dumpingovým dovozem z dotčených zemí.

(194) Komise proto dospěla k závěru, že podmínky hospodářské soutěže v Unii nemohly zabránit tomu, aby dumpingový dovoz z dotčených zemí výrobnímu odvětví Unie působil újmu.

5.4. **Účinek cen surovin**

(195) Zúčastněné strany tvrdily, že rozhodnutí, zda si koupí dotčený výrobek pocházející z dotčených zemí, nebo obdobný výrobek vyráběný výrobním odvětvím Unie, je ovlivněno vývojem cen surovin, zejména niklu. Je tomu tak proto, že vývozci si účtují jednotnou cenu a výrobní odvětví Unie si účtuje základní cenu plus přirážku za slévání.

([1]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 587.
([2]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 546.
([3]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 550.

(196) Proto by údajně bylo pro dovozce výhodnější v dotčených zemích nakupovat, když ceny surovin rostou (neboť ceny výrobního odvětví Unie budou upraveny směrem nahoru, zatímco ceny vývozců zůstanou stabilní). Na druhé straně, pokud by se ceny surovin snížily, údajně by pro dovozce bylo nakupovat v dotčených zemích méně výhodné (neboť ceny výrobního odvětví Unie se sníží, zatímco ceny vývozců zůstanou stabilní).

(197) V rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum byl analyzován dopad očekávaného vývoje ceny niklu na rozhodování dovozců o nákupu ([1]). V současném šetření bylo analyzováno, zda vývoj dovozu opravdu sledoval vývoj skutečných cen niklu podle výše popsaného trendu. Ceny niklu klesly ([2]) o 31 % z 16 453 EUR za tunu v roce 2010 na 11 327 EUR za tunu během období šetření. Podle tvrzení zúčastněných stran uvedeného ve 196. bodě odůvodnění výše mělo toto snížení cen niklu vést k poklesu dovozu z dotčených zemí. Šetření však ukázalo, že i přes značné snížení cen niklu se vývoz z dotčených zemí během stejného období zvýšil o 70 %, jak je popsáno v 104. bodě odůvodnění výše.

(198) Vývoj cen surovin sice mohl mít určitý vliv na vývoj objemů dovozu, ale další faktory jako nízká úroveň cen vyvážejících výrobců nad tímto účinkem jasně převážily. Má se tedy za to, že vývoj cen niklu neměl na celkově rostoucí trend dumpingového dovozu z dotčených zemí během posuzovaného období trvalý vliv.

5.5. **Změny ve spotřebním vzorci**

(199) V rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum bylo stanoveno, že jak absolutní úroveň cen niklu, tak kolísání cen niklu pravděpodobně sníží atraktivitu korozivzdorné oceli jako materiálu a budou stimulovat poptávku po korozivzdorné oceli neobsahující nikl ([3]).

(200) Co se týče atraktivity korozivzdorné oceli jako materiálu, objevil se též argument, že substituci korozivzdorné oceli mohla ovlivnit řada trendů, jako je potřeba využívání lehčích materiálů, např. v automobilech (negativní dopad na korozivzdornou ocel; přechod z oceli na kompozity), kratší životní cykly výrobků u spotřebního zboží (negativní dopad na korozivzdornou ocel; používají se levnější materiály), vyšší potřeba úpravy vody a výroba zelené energie (pozitivní dopad na korozivzdornou ocel; problém náhrady v mnohých použitích) a vývoj cen případných konkurenčních materiálů (železná ruda, hliník, měď) ([4]).

(201) V tomto ohledu toto šetření potvrdilo závěry rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum ([5]), že poptávka po korozivzdorné oceli obecně a po plochých za studena válcovaných výrobcích z korozivzdorné oceli konkrétně je poměrně nepružná. K největšímu růstu spotřeby došlo mezi lety 2010 a 2011, kdy ceny rostly. Během období klesajících cen od roku 2011 až do období šetření zůstala spotřeba stabilní a zvýšila se pouze o 1 %. Substituce korozivzdorné oceli, včetně výše uvedených faktorů, tudíž neměla na celkovou spotřebu plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli měřitelný dopad.

(202) Co se týče přesunu poptávky směrem k třídám korozivzdorné oceli neobsahujícím nikl, které jsou rovněž obdobným výrobkem, podrobná analýza prodejních transakcí, jež vykázali výrobci v Unii zařazení do vzorku, potvrzuje závěry rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum.

(203) Jak je však popsáno ve 138. bodě odůvodnění výše, ceny účtované výrobním odvětvím Unie jsou přímo vázány na třídu oceli a odpovídající ceny surovin. Přesun poptávky od jedné třídy oceli k jiné proto nemá žádný dopad na výkonnost výrobního odvětví Unie.

(204) V této fázi byl tudíž vyvozen závěr, že změny ve spotřebním vzorci neměly na výkonnost výrobního odvětví Unie negativní dopad.

5.6. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(205) Levný dumpingový dovoz z dotčených zemí se zvýšil jak v absolutním, tak v relativním vyjádření v porovnání se spotřebou v Unii v době, kdy se zhoršila většina ukazatelů újmy výrobního odvětví Unie (výroba, využití kapacity, podíl na trhu, zaměstnanost, prodejní ceny, náklady práce, ziskovost, investice, návratnost investic). Dumpingový dovoz z dotčených zemí se během období šetření podbízel cenám výrobního odvětví Unie o 9,6 % až 11,3 %.

([1]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 567.
([2]) *Nickel, melting grade, LME spot price, CIF European ports, Euro per Metric Ton*. Zdroj: Světová banka.
([3]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 96.
([4]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 97.
([5]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 98.

(206) Ostatní faktory, jako jsou ceny energie, kapacita a podmínky hospodářské soutěže na trhu Unie, k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie nepřispěly. Faktory jako dovoz z jiných třetích zemí a vývoz výrobního odvětví Unie mohly k újmě přispět, avšak ve velmi omezené míře.

(207) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k předběžnému závěru, že příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie je dumpingový dovoz z dotčených zemí a že ostatní faktory posuzované jednotlivě tuto příčinnou souvislost nenarušují. Újma spočívá především v křehké finanční situaci výrobního odvětví Unie a v poklesu výroby, využití kapacity, zaměstnanosti a podílu na trhu.

(208) Komise rozlišila a oddělila účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie od účinků dumpingového dovozu působícího újmu. Účinek jiného dovozu, vývozu výrobního odvětví Unie, cen energie, kapacity a podmínek hospodářské soutěže na nepříznivý vývoj výrobního odvětví Unie, pokud jde o jeho finanční situaci, výrobu a podíl na trhu, byl buď velmi omezený, nebo žádný.

6. **ZÁJEM UNIE**

(209) V souladu s článkem 21 základního nařízení Komise zkoumala, zda navzdory zjištění, že újmu způsobuje dumping, může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.

6.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(210) Většina výrobního odvětví Unie podporuje uložení opatření. Největší výrobce v Unii při šetření nespolupracoval, neměl však proti podnětu výhrady. Šest výrobců v Unii představujících přibližně 55 % prodeje a výroby v Unii při šetření spolupracovalo a podpořilo podnět.

(211) Výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu. Všechny finanční ukazatele (ziskovost, peněžní tok, návratnost investic) byly v průběhu celého posuzovaného období většinou záporné. Ostatní ukazatele, jako je výroba, využití kapacity, zaměstnanost a podíl na trhu, se v průběhu celého posuzovaného období vyvíjely negativně. Výrobnímu odvětví Unie se podařilo jen udržet nízký objem prodeje po krizi a nemohlo těžit z růstu trhu.

(212) Pokud by nebyla přijata opatření, bude dumpingový dovoz z dotčených zemí i nadále nutit výrobní odvětví Unie prodávat za ztrátové ceny. Toto hromadění dalších ztrát povede k dalšímu zhoršení situace výrobního odvětví Unie. Je proto v zájmu výrobního odvětví Unie opatření uložit.

6.2. **Zájem dovozců a distributorů, kteří nejsou ve spojení**

(213) Dovozci a distributoři (včetně středisek služeb pro ocelářský průmysl) byli při tomto šetření velmi aktivní. Přihlásilo se 31 dovozců a distributorů, kteří vyjádřili nesouhlas s uložením opatření.

(214) Dovozci a distributoři tvrdili, že uložením opatření se omezí jejich možné zdroje dodávek. Uvedli, že pokud budou opatření uložena, nebudou již dále moci odebírat ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli z ČLR a Tchaj-wanu.

(215) Šetření však ukázalo, že všichni dovozci a distributoři nakupují z různých zdrojů, včetně výrobního odvětví Unie, dotčených zemí a jiných třetích zemí. Na dodávky z dotčených zemí jsou tudíž odkázáni pouze do určité míry.

(216) Tyto strany mohou i nadále nakupovat ploché za studena válcované výrobky z korozivzdorné oceli od výrobního odvětví Unie a jiných zemí, kterých se toho šetření netýká (například Indie, Jižní Afrika, Jižní Korea nebo USA) a jejichž celkový podíl na trhu dosahuje 11 %. Jak výrobní odvětví Unie, tak dovoz z jiných třetích zemí proto představují věrohodnou alternativu k dovozu z Číny a Tchaj-wanu.

(217) Proto se v této fázi vyvozuje závěr, že uložení opatření může mít na situaci dovozců a distributorů, kteří nejsou ve spojení, pouze malý negativní dopad.

6.3. **Zájem uživatelů**

(218) Řada zúčastněných stran, včetně vyvážejících výrobců a distributorů, vyjádřila obavy ohledně možných negativních účinků opatření na uživatele. Samotní uživatelé tyto obavy nemají. Míra zapojení uživatelů do této věci byla velmi nízká. Stanovisko vyjádřilo šest uživatelů (včetně jedné skupiny čtyř společností), z nichž pouze jeden byl proti uložení opatření. Ostatní uživatelé a jejich sdružení se buď nezapojili, nebo se výslovně zdrželi jakéhokoli postoje.

(219) Proto se vyvozuje předběžný závěr, že uložení opatření není proti zájmu uživatelů.

6.4. **Obavy z narušení hospodářské soutěže**

(220) V rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum dospěla Komise k závěru, že navrhované spojení společností Outokumpu a Inoxum by pravděpodobně vedlo k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže kvůli nekoordinovaným účinkům z důvodu vytvoření dominantního postavení na trhu Evropského hospodářského prostoru (EHP) s plochými za studena válcovanými výrobky z korozivzdorné oceli ([1]). Komise s cílem vyhnout se takovému narušení uznala, že balíček týkající se odprodeje zahrnující AST postačuje k odstranění obav z narušení hospodářské soutěže ([2]). Nápravné opatření schválené Komisí zachovalo počet středně velkých výrobců v Unii (tj. 4).

(221) Toto nápravné opatření již bylo provedeno a nyní je plně účinné. Mimoto se uložením antidumpingových opatření nesnižuje počet středně velkých výrobců v Unii. V této fázi se proto dospělo k závěru, že uložením opatření se nesníží ani neodstraní účinek závazku přijatého Komisí v rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum.

6.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(222) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody se domnívat, že uložení opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR a Tchaj-wanu v této fázi šetření není v zájmu Unie.

7. **PROZATÍMNÍ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(223) Na základě závěrů, k nimž Komise v otázce dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie dospěla, by měla být zavedena prozatímní opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

7.1. **Úroveň pro odstranění újmy (rozpětí újmy)**

(224) Za účelem stanovení úrovně těchto opatření určila Komise nejprve výši cla potřebnou k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(225) Újma by byla odstraněna v případě, že výrobní odvětví Unie by dokázalo pokrýt své výrobní náklady a dosáhnout takového zisku před zdaněním, jakého lze v tomto výrobním odvětví přiměřeně dosáhnout z prodeje obdobného výrobku na trhu Unie za běžných podmínek hospodářské soutěže, tj. bez dumpingového dovozu.

(226) Ziskovost výrobního odvětví Unie byla v průběhu celého posuzovaného období, tj. v letech 2010 až 2013, záporná. Předchozí roky 2008 a 2009 byly postiženy poklesem poptávky v době celosvětové hospodářské krize, a zisk dosažený v těchto letech tudíž nelze považovat za zisk dosažený za běžných podmínek hospodářské soutěže. Jak je uvedeno výše ve 134. bodě odůvodnění, předchozí šetření předběžně zjistilo existenci dumpingu v roce 2007, avšak mezi tímto dovozem a situací výrobního odvětví Unie nemohla být stanovena věcná spojitost.

([1]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 883.
([2]) Rozhodnutí o spojení společností Outokumpu a Inoxum, bod 1296.

Proto byl cílový zisk stanoven na 8,1 %, což byl zisk, kterého dosáhlo výrobní odvětví Unie v roce 2007. To byl poslední reprezentativní rok, který se vyznačoval běžnými podmínkami hospodářské soutěže před poklesem poptávky v letech 2008 a 2009. Velikost trhu v roce 2013 téměř dosáhla úrovně spotřeby v roce 2007.

(227) Na tomto základě Komise vypočítala pro výrobní odvětví Unie cenu obdobného výrobku nepůsobící újmu, a to tak, že od prodejních cen Unie odečetla skutečné ztráty utrpěné během období šetření a připočetla výše uvedené ziskové rozpětí ve výši 8,1 %.

(228) Úroveň pro odstranění újmy poté Komise určila na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců v dotčených zemích zařazených do vzorku, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením, s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného v období šetření na trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku, která nepůsobí újmu. Veškeré rozdíly, jež byly výsledkem tohoto srovnání, pak byly vyjádřeny jako procento vážené průměrné hodnoty dovozu zahrnující CIF.

(229) Úroveň pro odstranění újmy pro „ostatní spolupracující společnosti" a pro „všechny ostatní společnosti" je definována stejným způsobem jako dumpingové rozpětí pro tyto společnosti (viz výše 57., 60., 85. a 88. bod odůvodnění).

7.2. **Prozatímní opatření**

(230) Prozatímní antidumpingová opatření by měla být na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z ČLR a Tchaj-wanu uvalena podle pravidla nižšího cla, které stanoví čl. 7 odst. 2 základního nařízení. Komise provedla srovnání rozpětí újmy a rozpětí dumpingu. Výše celních sazeb by měla být stanovena tak, aby byla na úrovni nižší z hodnot dumpingového rozpětí a rozpětí újmy.

(231) Jak již bylo uvedeno ve 4. bodě odůvodnění výše, Komise zavedla celní evidenci dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR a Tchaj-wanu nařízením (EU) č. 1331/2014 s ohledem na možné zpětné uplatnění antidumpingových a vyrovnávacích opatření podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení a čl. 16 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]) (dále jen „základní antisubvenční nařízení").

(232) Pokud jde o současné antidumpingové šetření, a vzhledem k výše uvedeným zjištěním by celní evidence dovozu za účelem antidumpingového šetření v souladu s čl. 14 odst. 5 základního nařízení měla být zastavena.

(233) Co se týká souběžného antisubvenčního šetření (viz 3. bod odůvodnění výše), celní evidence dovozu z ČLR podle čl. 24 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení by měla pokračovat.

(234) V této fázi řízení nelze přijmout rozhodnutí o možném zpětném uplatnění antidumpingových opatření.

(235) Prozatímní antidumpingové clo by na základě výše uvedených skutečností mělo mít tyto sazby, vyjádřené v cenách CIF na hranici Unie před proclením:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (%)	Rozpětí újmy (%)	Prozatímní antidumpingové clo (%)
ČLR	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.	34,9	25,2	25,2
	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9	25,2	25,2
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	29,2	24,3	24,3

([1]) Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (%)	Rozpětí újmy (%)	Prozatímní antidumpingové clo (%)
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2	24,3	24,3
	Ostatní spolupracující společnosti	30,0	24,5	24,5
	Všechny ostatní společnosti	34,9	25,2	25,2
Tchaj-wan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	12,0	23,9	12,0
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	10,9	22,9	10,9
	Yieh United Steel Corporation	10,9	22,9	10,9
	Ostatní spolupracující společnosti	10,9	22,9	10,9
	Všechny ostatní společnosti	12,0	23,9	12,0

(236) Sazby antidumpingových cel pro jednotlivé společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou při tomto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto celní sazby jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí a vyráběného uvedenými právnickými osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních antidumpingových celních sazeb.

(237) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních antidumpingových celních sazeb. Tato žádost musí být předložena Komisi ([1]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že daná změna nemá vliv na právo dotyčné společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude oznámení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(238) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingového cla, sazba antidumpingového cla pro všechny ostatní společnosti by se neměla vztahovat pouze na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, ale i na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

(239) Od 26. března 2015 je ochrana před dumpingovým dovozem zajištěna prozatímním antidumpingovým clem. Celní evidence dovozu pro účely ochrany před dumpingovým dovozem proto již není nutná. Ustanovení čl. 1 odst. 1 nařízení (EU) č. 1331/2014 proto musí být odpovídajícím způsobem změněno.

8. **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

(240) Komise v zájmu řádné správy vyzve zúčastněné strany k tomu, aby v pevně stanovené lhůtě předložily písemné připomínky a/nebo aby požádaly o slyšení u Komise a/nebo úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

(241) Zjištění týkající se uložení prozatímního cla jsou prozatímní a mohou být v konečné fázi šetření změněna,

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se prozatímní antidumpingové clo na dovoz plochých válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli, dále již neupravených, pouze válcovaných za studena (úběrem za studena), v současnosti kódů KN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 a 7220 20 89, pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu.

2. Sazby prozatímního antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země	Společnost	Prozatímní antidumpingové clo (%)	Doplňkový kód TARIC
Čínská lidová republika	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd., Šanghaj	25,2	C022
	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd., Ningbo	25,2	C023
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Taiyuan City	24,3	C024
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd., Tianjin City	24,3	C025
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze I	24,5	
	Všechny ostatní společnosti	25,2	C999
Tchaj-wan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei City	12,0	C030
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd., Kaohsiung City	10,9	C031
	Yieh United Steel Corporation, Kaohsiung City	10,9	C032
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze II	10,9	
	Všechny ostatní společnosti	12,0	C999

3. Propuštění výrobku uvedeného v odstavci 1 do volného oběhu v Unii podléhá složení jistoty odpovídající výši prozatímního cla.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se příslušná platná ustanovení o clech.

Článek 2

1. Do 25 kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost mohou zúčastněné strany:

a) požádat o poskytnutí informací o podstatných skutečnostech a důvodech, na jejichž základě bylo toto nařízení přijato;

b) předložit Komisi své písemné připomínky a

c) požádat o slyšení u Komise a/nebo úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

2. Strany uvedené v čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 1225/2009 se mohou vyjádřit k uplatňování prozatímních opatření do 25 kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 3

Ustanovení čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 1331/2014 se nahrazuje tímto:

„1. Celní orgány se vyzývají, aby podle čl. 24 odst. 5 nařízení (ES) č. 597/2009 přijaly vhodná opatření k zavedení celní evidence dovozu plochých válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli, dále již neupravených, pouze válcovaných za studena (úběrem za studena), v současnosti kódů KN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 a 7220 20 89, pocházejících z Čínské lidové republiky do Unie."

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 1 se použije po dobu šesti měsíců.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Čínští spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Země	Název	Doplňkový kód TARIC
Čínská lidová republika	Lianzhong Stainless Steel Corporation, Guangzhou	C026
	Ningbo Qi Yi Precision Metals Co., Ltd., Ningbo	C027
	Tianjin Lianfa Precision Steel Corporation, Tianjin	C028
	Zhangjiagang Pohang Stainless Steel Co., Ltd., Zhangjiagang City	C029

PŘÍLOHA II

Tchajwanští spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Země	Název	Doplňkový kód TARIC
Tchaj-wan	Jie Jin Material Science Technology Co., Ltd., Tainan City	C033
	Yuan Long Stainless Steel Corporation, Kaohsiung City	C034

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/502

ze dne 24. března 2015

o povolení přípravku *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 jako doplňkové látky pro dojnice (držitel povolení Micro Bio-System Ltd)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ([1]), a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.

(2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byla podána žádost o povolení přípravku *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404. Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.

(3) Žádost se týká povolení přípravku *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 jako doplňkové látky pro dojnice se zařazením do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky".

(4) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad") ve svém stanovisku ze dne 1. září 2014 ([2]) dospěl k závěru, že za navržených podmínek užití nemá přípravek *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 nepříznivý účinek na zdraví zvířat, lidské zdraví nebo na životní prostředí. Byl rovněž vyvozen závěr, že tato doplňková látka může u dojnic zlepšit produkci mléka. Úřad nepovažuje zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.

(5) Posouzení přípravku *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky" a funkční skupiny „stabilizátory střevní flóry", se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

([1]) Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.
([2]) EFSA Journal 2014; 12(9):3830.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						CFU/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: stabilizátory střevní flóry									
4b1871	Micron Bio-Systems Ltd	*Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404	*Složení doplňkové látky* Přípravek *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 s obsahem nejméně: v pevné formě: 1×10^{10} CFU/g doplňkové látky *Charakteristika účinné látky* *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 *Analytická metoda* (1) Stanovení: polymerázová řetězová reakce (PCR) — Stanovení počtu mikroorganismů: kultivace na glukózovém agaru s kvasničným extraktem a chloramfenikolem (CGYE) – EN 15789	Dojnice	—	$4{,}4 \times 10^{8}$	—	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixu musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při peletování. 2. Doporučená dávka doplňkové látky: 1×10^{10}CFU/kus/den. 3. Bezpečnost: během manipulace se musí používat prostředky k ochraně dýchacích cest a pokožky.	14. dubna 2025

(1) Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře Evropské unie pro doplňkové látky: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/503

ze dne 24. března 2015

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/ 2001 a (ES) č. 1234/2007 ([1]),

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ([2]), a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

(2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

([1]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí (1)	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	91,6
	TR	115,6
	ZZ	103,6
0707 00 05	JO	206,0
	MA	176,1
	TR	162,7
	ZZ	181,6
0709 93 10	MA	113,3
	TR	162,2
	ZZ	137,8
0805 10 20	EG	44,7
	IL	71,5
	MA	53,7
	TN	54,3
	TR	70,2
	ZZ	58,9
0805 50 10	TR	46,6
	ZZ	46,6
0808 10 80	AR	94,0
	BR	92,5
	CL	78,4
	CN	105,5
	MK	25,2
	US	218,4
	ZA	123,7
	ZZ	105,4
0808 30 90	AR	108,8
	CL	139,2
	CN	102,1
	ZA	133,1
	ZZ	120,8

(1) Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS